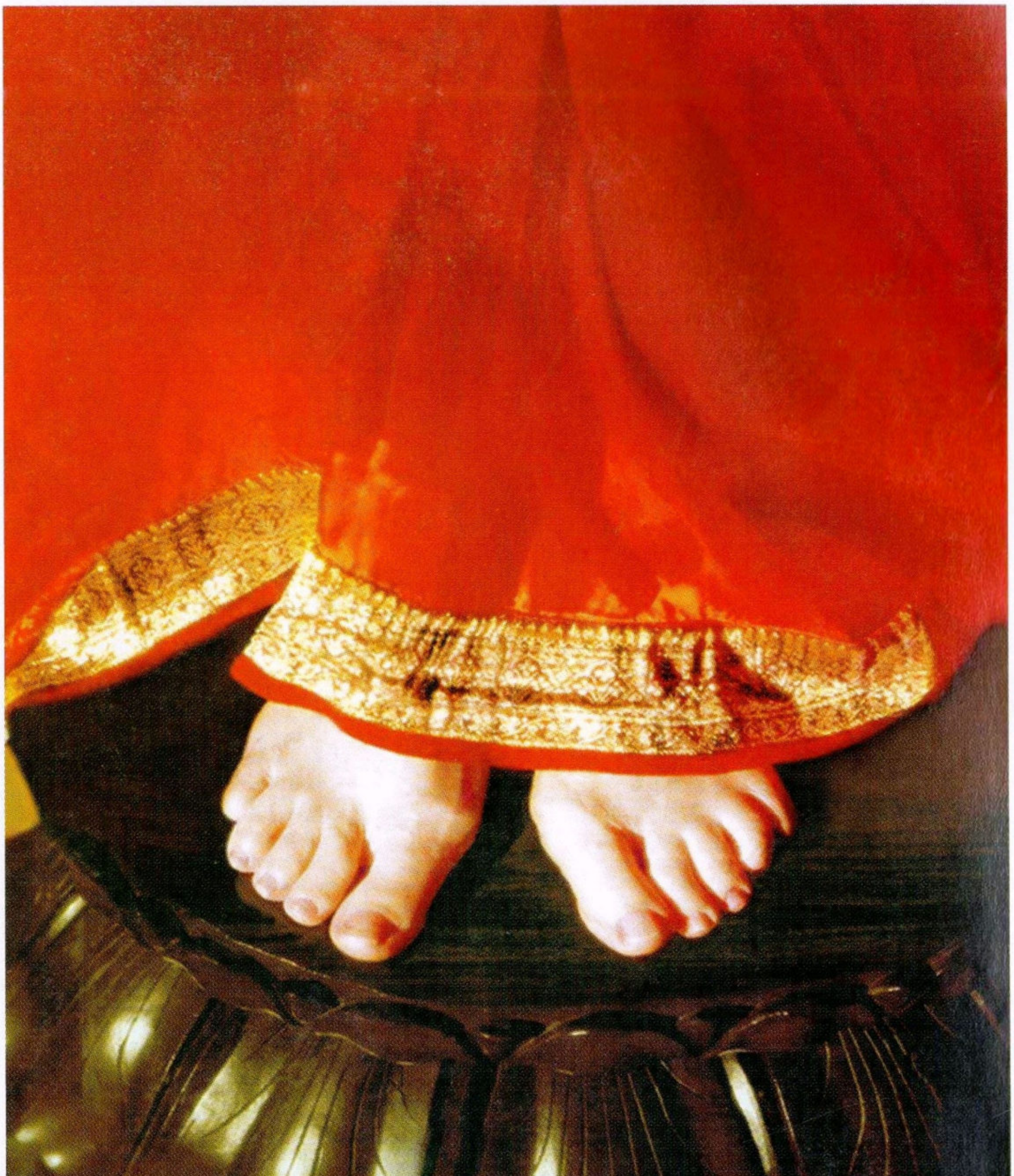
7/11/2014.

భగవత్ స్పర్శ

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక – నవంబరు 2014

The Mother's Feet

7/11/2014

విషయసూచిక

దివ్యస్పర్శ

(శ్రీమాతారవిందుల రచనల నుండి యెన్నబడినవి)

మీ కంఠస్వరము ఒక శ్రావ్యమైన గీతాలాపనలో నా హృదయపు నిశ్శబ్ద నిశ్చలతలో వినవచ్చింది. ఆది పదముల రూపంలో నా మస్తిష్కంలోకి అనువదించబడింది. ఆ పదములు భావాన్ని అందించలేకపోయినా మీతో ప్రభావితమైనాయి. అవి భూమాతకు సంబోంధించబడి ఈ విధంగా తెలియజేస్తాయి — ఓ అభాగ్యురాలవు, శోకార్తురాలవైన భూమాతా, నేను నీలో ప్రత్యక్షంగా మున్నానని గుర్తుంచుకో. విశ్వాసం కోల్పోకు. ప్రతి ప్రయత్నం, ప్రతి దుఃఖం, ప్రతి సంతోషం, ప్రతి బాధ, నీ హృదయంయొక్క ప్రతి పిలుపు, నీ ఆత్మయొక్క ప్రతి అభిలాష, నీ ఋతువుల ప్రతి పునఃప్రారంభం, అన్నీ ఎట్టి మినహాయింపు లేకుండా, ఏది నీకు శోకార్తమని తోస్తుందో, ఏది ఆనంద దాయక మనిపిస్తుందో, ఏది వికార మనిపిస్తుందో, ఏది సుందరమైన దనిపిస్తుందో సమస్తమూ పొరపాటు పడకుండా నిన్ను నా దిశగా నడిపిస్తాయి. నేనే అంతులేని దివ్యానందాన్ని, నీడలేని దివ్యకాంతిని, సమగ్రమైన దివ్యసామరస్యతను, దైవికమైన విశ్వాసాన్ని, దైవికమైన విశ్రాంతిని, మహోత్కృష్టమైన దైవానుగ్రహాన్ని.

ఆలకించు ఓ భూమాతా, వినవస్తున్న ఆ విలక్షణ కంఠస్వరాన్ని ఆలకించు. ఆలకించి నవ్య ధైర్య సాహసాన్ని చేజిక్కించుకో.

CWM 1:14

శ్రీమాత

సార్వజనీనమైన మన జీవితంలోని నిరాటంకమైన దివ్యానందం మనలను పిలుస్తున్నప్పటికీ పెడసరమైన మూర్ఖత్వంతో మనం మన నిస్సారమైన, ఖండమైన, అజ్ఞానాంధకారం చుట్టుముట్టిన, చింతలు — చుట్టుముట్టిన దానికే అంటిపెట్టుకుని ఉంటాం. ఇది భగవంతుని అంతుపట్టని రహస్యాల లోని అత్యాశ్చర్యం గొలిపే విషయం. దానికి సమానమయేది అనంత మైన అజ్ఞానంతో మనం మన స్వార్థపూరితమైన అహం నీడను ప్రపంచం మొత్తం మీద పడవేసి, అదే మన సార్వజీన అస్తిత్వం అనటం. ఈ రెండు అజ్ఞానాంధకారాలు మహామాయ యొక్క అంతస్సత్త్వము, శక్తి.

శ్రీఅరవిందులు

తలపులు — సూక్తులు

*

స్వార్థపూరితమైన అహం, అజ్ఞాన, మూర్ఖత్వాలతో అలసట నొందిన తర్వాతనే మనం మనలను భగవంతుని చరణాలకు అర్పించుకుని ఆయనను, మన ఏకైక ప్రభువు కమ్మని అడుగుతాం.

CWM 2nd ED Vol.10: p. 361

శ్రీమాత

అమ్మ చరణాలు

పరివర్తన క్రియాశీలశక్తి

ప్రశ్న: మాతా, నేను నీ చరణాల నుంచి శక్తి ప్రవహిస్తున్న అనుభూతి పొందుతు న్నాను. ఆ కిరణాల కాంతితో, ప్రశాంతితో స్థిరత్వాన్ని పొందినదాన్ని బట్టి, అది కార్యకారిగా లేదా గమనశీలిగా అవుతున్నది. ఉపశమనం కలిగించే ప్రేమతో, మాధుర్యంతో నీ చరణాలు అస్తిత్వానికి ఓదార్పు నిస్తున్నాయా అని అనిపించే విధంగా ఉన్నది. మాతా, అదే సమయంలో ఒకరు ఎన్నో రకాలైన అనుభూతులు పొందవచ్చు. కాని అతి ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే, ఆ శక్తి చాలా కార్యకారియే, రూఢిగా సామర్ధ్యం కలదే.

సమా: అవును బిడ్డా, కచ్చితంగా అది అదే; ఎందువల్లనంటే అది పరివర్తన శక్తి, అందువలననే అది కార్యాకారి. అక్కడ ఉన్న కాంతి మహా అచేతనలోని జడపదార్థరాశిని ప్రకాశవంతం చేయడానికి చొచ్చుకుపోతుంది, అక్కడ ఉన్న శక్తి తమస్సుకు ప్రేరణ కలిగిస్తుంది, అక్కడ వున్న ఆనందం దానికి ఎరుకను కలిగిస్తుంది. ఈ శక్తి వక్రగతితో పెడసరమై, అనృతంలో మునిగి ఘనమై, అస్పష్టమై, కఠినమైన ఈ అచేతనామయమగు జడపదార్థరాశి అట్టడుగు వరకూ, అపారమై, అభేద్యమై ఏమాత్రం చెక్కుచెదరని కాఠిన్యం కలిగినటువంటి సత్యమనేదే లేని శక్తులతో వ్యతిరేకించే ఈ శాశ్వత అర్థరహిత అస్పష్టతలోకి కాంతిని తీసుకురావడానికి తప్పక చొచ్చుకు పోవలసి ఉంది.... అక్కడ ఒక పరమోత్కృష్టమైన ఉనికి లక్షల సంఖ్యలలోని సన్నని తాళ్ళతో పదార్థంలో బిగించి కట్టబడి యున్నది. అక్కడ అది ఒక నిగూఢమైన అతీంద్రియశక్తితో బంధీ చేయబడి యున్నది. దానికి దాని నుంచి విముక్తి కలిగించటం చాలా కష్టసాధ్యం. చలనరహితమై, అది పదార్థంలో విశ్రమించి యున్నది, ఏ కద లికా లేని చోట, ఎప్పటికీ ఏమీ చేయడానికి అనుమతించబడని చోట,ఒక అజేయశక్తి వ్యతిరేకతతో ప్రతిదీ అడ్డగించబడే చోటయినటువంటి అచేతనా అగాధాలలో అది ఏ హేతుబద్ధతా లేక బలవంతంగా ఉంచబడింది. అందువలననే ఈ పరివర్తనాశక్తి పదార్థం సమగ్రంగా అనుభూతి చెందేవరకు, ఇంకా ఎక్కువగా నా ఉనికినీ, వ్యాప్తమౌ తున్న కాంతి ఎరుకనూ కలిగి ఉండేటట్లుగా దానికి వలసిన బలము నొసగే ఆధిపత్యశక్తితో తప్పక తన కార్యమును కొనసాగించవలసి యుంటుంది. కాంతి యదార్థంగా

పదార్థం హృదయకేంద్రంలోకి చొచ్చుకొనిపోయేటట్లుగా నేను దానిని కిందిగి గట్టిగా నొక్కి ఒత్తిడిని కలుగజేస్తాను.

నీకు తెలుసా, నేను భూమి మీద వేసే ప్రతి అడుగు, ప్రతి చోటా, ప్రతి చోటా, నేను ఈ శక్తిని, ఈ పరివర్తనకాంతిని నా పాదాల కింద ఉన్న పదార్థంలోని అణువులలోకి, పరమాణువులలోకి ఆవశ్యకమైనటువంటి ఈ పరివర్తనా కార్యంలో వాటిని మేల్కొలపటానికై బలంగా నొక్కుతాను. స్పర్శానుభూతిలేని తిమ్మిరితో స్తంభించినటువంటి అచేతనలో నిద్రావస్థలో ఉన్నటువంటి ఈ పదార్థ జడంలోనికి, దానిని సామరస్యతాపూర్వకమైన లయకూ, సౌందర్యమయమైన సత్యమయమైన చైతన్యానికీ మేల్కొల్పటానికి భూమి మీద ఉద్దేశపూర్వకంగా నేను వేసిన ప్రతి అడుగు ప్రకంపనలను పంపించింది, ఏ విధంగానంటే వినబడుతూ, తిరిగి వినబడుతూ ఉండే ప్రతి ధ్వనుల మాదిరిగా....

...ఇటువంటి విపరీత క్షణాలలో పీలగా ఒక గొంతును ఒకరు వింటారు, భూమిలో ఒక వణుకును గ్రహిస్తారు, మేల్కొలిపే దివ్యత్వపు ప్రకంపనను, అణువుల అగాధాలలో నుంచి కాంతి కోసం ఉవ్వెత్తున లేచే గాఢమైన ఆకాంక్షను ఒకరు అనుభూతి పొందుతారు.

ఒక అవ్యాజ కరుణ్యామయ దైవానుగ్రహం; ఒక సర్వోత్కృష్ట ప్రశాంతత!

ఏమి ఆ అవ్యాజ కారుణ్యమయ దైవానుగ్రహం! ఏమి ఆ సర్వోత్కృష్ట ప్రశాంతత! అణువులలో నివసిస్తూ తీవ్రమగు చిత్రహింసలకు గురైన ఈ అతి అల్ప అస్తిత్వాలకు ఏమి స్వాంతనము! ఎటువంటి అనుగ్రహపూర్వక ఆశీర్వాద క్షణాలు! ఇటువంటి ధూళికణాల కోసమే నేను నా పాదాలు మోపాను — పరివర్తనా కాంతితో, గెలుపొందే ఆధిపత్యశక్తితో, అవి స్పృశించబడ్డాయి. మొదట అవి సమస్థితిని కలిగించే ప్రయత్నం చేస్తాయి, తరువాత అవి ఈ కారుణ్యమును వ్యాపింపజేయ ప్రయత్నిస్తాయి, వాతావరణంలోని గందరగోళం వలన అస్థిరత నొందిన కారణంగా సంక్షోభంలో పడిపోయి తమ పక్కన ఉండేవారి లోనూ మార్పు తీసుకురావటానికి అవి క్రియాశీలమై ఉంటాయి.

నీకు తెలుసా, ఎక్కడెక్కడ నేను నడిచానో, ఎక్కడైనాగాని నేను నా పాదాన్ని

మోపి ఉంటామో, భూమి మీద మా పాదాలు నేలను ఎక్కడ తాకి ఉంటామో, ఆ చోటు పవిత్రమై, పరిశుద్ధిని పొంది, మా స్పర్శనూ, వాస్తవమైనటువంటి అచేతనా అగాధాలలో పని చేయగలందులకై మా నుంచి నిర్గమించిన, మేము ప్రసరింపజేసిన పరివర్తన మహాశక్తినీ గ్రహించగలిగిన స్థితిని పొందింది. మా నుంచి బయలుదేరిన ఆ కాంతి లక్షల సంవత్సరాలుగా నిద్రాణమై, మాంద్యస్థితిని పొందిన ఈ అతి అల్పరేణువులను నూతన చైతన్యానికీ, తెలియని మహదానంద ప్రకంపనకూ మేల్కొల్పాయి. అవి ఈ మహా చైతన్యాన్ని, మహదానందాన్ని తమలో అట్టిపెట్టుకుని, చుట్టూ తమ పరిసరాలలో మార్పును సిద్ధింపజేయడానికై సర్వత్రా వ్యాపింపజేస్తాయి — దివ్యమాధుర్యంతో నిండిన దాని ప్రభావంతో ఈ పరమాణువులు తమలో నుండి బయటకు వ్యాపింపజేస్తున్నాయా అనే విధంగా... అవని ఆత్మను, ఈ పదార్థం ఆత్మను నేను స్పృశించాను, అది నన్ను కృతజ్ఞతా భావంతో అభినందిస్తూ, పోల్చ వీలులేని సమర్పణా భావంతో తనను తాను వెలువరించుకున్నది, అంతే కాకుండా బంధనం నుండి విమోచనకై నన్ను ఆహ్వానించింది....

ఏ చోటనైనా నేను నా పాదాలను ఉంచటం జరిగిందో, అక్కడ పరివర్తనా శక్తి క్రియాకలాపం ఉంటుంది, అది భూచైతన్యాన్ని ప్రకంపింప జేస్తుంది. ఇటువంటి అస్పష్టమైన, కరుడు గట్టిన అచేతనలో ఏ విధంగా — ఈ అజ్ఞానపురాశిలో, దుర్గ్రాహ్యమై చొరబడడానికి వీలులేని తమస్సులో, కాంతి అనేది ఎన్నడూ చూడబడని చోట — చిట్టచివరికి ఈ పదార్థరాశిలో ఒక నిర్మలతనూ, దానితో పాటుగా ఒక కాంతి కిరణం ఈ అతి అల్పపదార్థరాశిని తేజోవంతం చేయడం ఇప్పుడు ఎవరైనా చూడగలరు. ఈ అణువుల వాస్తవ అగాధాల మూలబీజంలో, నిశ్చలమై చుట్ట చుట్టుకుని ఉన్న శక్తులతో బంధింపబడిన ఈ కదలిక లేని పదార్థరాశి అచేతనలో, అస్పష్టమై శాశ్వతమై అజ్ఞానంలాంటి దానిలో, వణుకును బోలిన స్పందనతో మేల్కొలిపే అగ్నిని నేను రగిలింప జేశాను. అది ఏమీ లేనటువంటి ప్రపంచాన్ని గోచరింప జేస్తుంది. ఇటువంటి పదార్థపు ఈ అంధసీమలలో ఎక్కడైతే అది కదలక, మూగగా, జీవితం అనేది లేక గాఢనిద్రలో పడి ఉన్నదో, పరమోత్కృష్టమైన మహాయిచ్ఛ నుంచి అక్కడ ఒక ప్రకంపన బయలు వెడలుతుంది, అప్పుడు పదార్థం వణుకుతూ, కంపించుతూ, ఒక పారవశ్యంలో మేల్కొంటుంది.

భూమి కృతజ్ఞతతో జ్ఞాపకముంచుకుంటుంది:

...కృతజ్ఞతతో నేను భూమి మీద నడచిన కారణంగా కలిగిన పరివర్తన ప్రభావాన్ని ఆమె తనలో పట్టి ఉంచుకుంటుంది; అందువలననే ఆమె వ్యక్తపరచలేని సంతోషంతో తనను తాను వ్యక్తపరచుకుంటుంది.

...మేము ఎక్కడ మా పాదాలను ఉంచామో, ఏ ప్రదేశంలో మా పాద ముద్రలను వదిలామో, ఆ అణువులు తమ నుంచి అనేక కిరణాలను వెదజల్లుతూ తమ సమీపంలోని ఇతర అణువులనూ ప్రభావితం చేస్తాయి, ఈ విధంగా రూపాంతర పరివర్తన అప్రతిహతంగా సాగిపోతుంది.

నీవు సరిగానే చెప్పావు. అధికతరమైన తీవ్రతతో కూడిన శక్తి నా పాదాల నుంచి బయలువెడులుతుంటుంది, ఎందువల్లనంటే, ఈ శక్తి భూ ఉపరితలపు కరడుగట్టిన మట్టిపొరలు గుండా ప్రయాణించడానికీ, గొప్ప అవరోధం నుంచి అచేతనను చేరి దానిని తాకటానికీ. ఈ కారణంగానే ఆ శక్తి సూటిగా వెడుతుంది. అలా కాకుండా, నేను నా చేతితో దీవెన నివ్వటం జరిగితే, నేను ఈ శక్తిని నియంత్రిస్తాను, నేను దీవిస్తున్నప్పుడు ప్రతివారికి వారి అవసరానికి తగినంత ప్రసాదిస్తాను. కాని శ్రీఅరవిందులది మరియొక పద్ధతి: ఈ విధంగా, దూరం నుంచి, ఆయన, శక్తిని సూటిగా నయం చేయటానికీ, మరింత ఉన్నతి నివ్వటానికీ లేక ఆశీర్వదించటానికీ, — నేను దానిని అనేక సందర్భాలలో చూడటం జరిగింది — ఇదంతా ఏమాత్రం ఆయన స్పర్శ లేకుండానే. కాని నా విషయంలో నన్ను నేను కొద్దిగా పరిమితి చేసుకుంటాను, నేను కచ్చితంగా వారు అందుకోగలిగినంత మట్టుకూ, ఎంత మట్టుకు వారు ఇముడ్చుకో గలుగుతారో, ఎంత మట్టుకు జీర్ణించుకో గలుగుతారో అంతే ఇస్తాను. నేను వ్యక్తి సామర్థ్యాన్ని బట్టి, ఎక్కువ కాకుండా, తక్కువా కాకుండా ఇవ్వడంతో వారు సంతోషంగా ఉంటారు. కాని అప్పుడప్పుడు, నేను చాలా ఎక్కువ తీవ్రతతో, శక్తితో పంపించవలసి ఉంటుంది, ఎప్పుడైనా, ఎవరైనా చాలా దూరం నుంచి సహాయాన్ని అర్థించినప్పుడు, ప్రపంచం అవతలి వైపు నుంచి — ఇంకో చివరి నుంచి. నేను ఏదైనా ప్రార్థన వింటే, నేను ఒక శక్తిని, ఒక ఇచ్ఛను చాలా ఎక్కువ తీవ్రతతో పంపిస్తాను, అది ఏది ఆవశ్యకమో దానిని నిర్వర్తిస్తుంది లేక ఒక వ్యక్తిని రక్షించటంగాని చేస్తుంది. నా నుంచి ఒక ప్రకంపన బయలుదేరుతుంది,

ఒక సెకను కంటె తక్కువ కాలంలోనే అది విధి నిర్ధారిత పనిని చేబూనుతుంది, అది ప్రపంచం అవతలి వైపునైనా కాని. ఆ క్షణంలో, అది ఐచ్ఛికంగా, సూటిగా నేను ప్రకంపనలో నిక్షిప్తం చేసిన ఇచ్ఛను నెరవేర్చుతుంది. వాస్తవంగా చెప్పాలంటే, నేను పంపించగా ఆ వ్యక్తి మీద పనిచేసేది చాలా బలమైన శక్తి — అది అతనిని మృత్యువు నుంచి సైతం రక్షిస్తుంది. కాని నేను ఆ శక్తిని అంత తీవ్రతతో తరచూ పంపించటం జరగదు.

(కొంత తడవు తరువాత) కాని నీకు తెలుసా, నేను ఇక్కడ పైన ఉన్నాను, ఈ విధంగా (సంజ్ఞ) నీ తలపైన సర్వదా నీవు ఈ తలుపును తెరిచినప్పుడు నేను నీ లోనికి పూర్తిగా, నీతో తాదాత్మ్యం చెందేందుకు ప్రవేశించటానికి వీలుగా. దాని తరువాత నేను ప్రతిదీ, ప్రతిదీ నీలో చేస్తాను. దానికి నీవు పవిత్రంగా, చిత్తశుద్ధితో ఉండాలి, నీ జీవితాన్ని పాలించటానికి చైత్యపురుషుడు ముందుకు రావాలి. నీ చేతలన్నీ నీ గాఢ అస్తిత్వాన్ని, నీ అంతరంగ జీవితాన్ని తప్పక వ్యక్తీకరించే వయ్యుండాలి. అప్పుడు నా కాంతి పైనుంచి చొచ్చుకుపోయి, నీ చైత్యపురుషునితో కలిసి సంభాషించగలగటమే కాకుండా, నీ చైతన్యంలో విప్లవాత్మకమైన మార్పును తీసుకురాగలదు.

(The Supreme, Conversations with the Mother recollected by Mona Sarkar, 1st ed., pp. 59-69)

ప్రభువు పాదాలచెంత సమర్పించటంలోని ఆనందం

ప్రశ్న: కాని నాకు సరియైన చర్య చేస్తున్నానా అనే విషయం తెలియటం లేదు.

సమా: (కొంత నిశ్శబ్దం అనంతరం) కాని నీవు దైవంతో సంబంధం పెట్టుకోవాలని అనుకుంటే, ఎటువంటి చర్యను చేపడతావు?

నన్ను నేను నీ పాదాల చెంత ఉంచుతాను.

(శ్రీమాత నవ్వి, తనలోకి అంతర్ముఖమైంది)

CWM 11:330

పొర్లిపోతున్న కృతజ్ఞతతో నీవు అనర్హుడవన్న భావన నిన్ను ముంచెత్తి, నిన్ను

శ్రీఅరవిందుల పాదలచెంత పారవశ్యంతో కూడిన సంతోషంతో పడవేస్తే, అప్పుడది నిజస్థానం నుంచి వచ్చిందని నీవు తెలుసుకోగలవు, కాని, దానికి వ్యతిరిక్తంగా, నిన్ను దైన్యంలోకి నెట్టివేసి, దాగుకునే, పారిపోయే ప్రేరణలను అది తీసుకువస్తే అప్పుడు నీవు కచ్చితంగా వాటి మూలం ప్రతికూల శక్తులలో ఉంది అని తెలుసుకోవచ్చు; మొదటి దానికి ఇష్టపూర్తిగా తెరుచుకోవచ్చు. రెండవదానిని తప్పక తిరస్కరించవలసినదే.

CWM 14:235

అహాన్ని మటుమాయం చేసే విధానం

దైవానికి ఆత్మ-సమర్పణను చేయడానికి మూడు విలక్షణమైన రీతులు:

1) మొత్తం ఆభిజాత్యాన్నంతా వదలివేసి, పరిపూర్ణ వినమ్రతతో ఆయన పాదాలకు సాష్టాంగ దండప్రమాణ మాచరించడం.

2) ఆయన ముందు తన అస్తిత్వపు పొరలను విడదీసి విన్నవించుకోవడం, తల నుంచి పాదాల వరకూ తన మొత్తం శరీరాన్ని ఒక పుస్తకం తెరచినట్లుగా తెరవడం, తనలోని కేంద్రాలను వాటి కదలికల నన్నింటినీ మరి ఏవీ ఇక దాగి ఉండే వీలులేని రీతిలో కనపడే విధంగా పూర్తి చిత్తశుద్ధితో తెరచి ఉంచటం.

3) ప్రేమతో, సంపూర్ణ ధృఢ విశ్వాసంతో ఆయన బాహు పరివేష్టనంలో ఒదిగిపోయి, ఆయనలో మిళితమై పోవడం.

ఈ మూడు గమనాలు మూడు సూత్రాలను అనుసరిస్తాయి. లేదా ఏదైనా ఒక దానిని సందర్భానుసారంగా అనుసరిస్తాయి:

1) నాది గాక, నీ ఇచ్ఛయే జరుగును గాక.

2) నీ అభీష్టమే, నీ అభీష్టమే.

3) శాశ్వతంగా నేను నీ వాడిని.

సర్వసాధారణంగా, సరియైన పద్ధతిలో ఈ గమనాలు జరగడం సంభవించి నప్పుడు, వాటిని పరిపూర్ణ తాదాత్మ్యమూ, మిళితమైపోయిన అహమూ అనుసరించి, ఒక మహదానందానికి కారణభూతం చేస్తాయి.

CWM 1:102-103

ఈ అస్తిత్వంలో ఏదో ఒకటి నీకు చెబుతున్నది, ఓ ప్రభూ,

"నా కేమీ తెలియదు,

నేనేమీ కాను,

నేనేదీ చేయ అశక్తుడను,

నేను అచేతనా అంధకారంలో ఉన్నాను".

ఇంకొకదానికి దేనికో తెలుసు ఇది మీరే, దాన్ననుసరించేదే పరమోత్కృష్టమైన పరిపూర్ణత అని.

దాని నుంచి ఏం జరగబోతున్నది? ఆ స్థితి ఏ విధంగా అంతమౌతుంది? అది జడత్వమా లేక నిజమైన ఓరిమో నాకు తెలియదు; కాని ఏ తొందరా లేక కోరికా అనేది లేక నేను మీ చరణాల వద్ద నిరీక్షిస్తున్నాను.

CWM 1:147
146

నా నిశ్శబ్ద నమస్కృతులు, వినమ్ర ఆరాధన....

నేను మీ వైభవం ముందు తలవంచి నమస్కరిస్తున్నాను, ఎందువల్లనంటే, అది మిరుమిట్లు గొలిపే ఉజ్జ్వల కాంతితో నన్ను అధీనం చేసుకుంటున్నది....

ఓ దేవా, మీ చరణాల చెంత నన్ను అదృశ్యమైపోనీ, మీలో కరిగిపోనీ.

CWM 1:203
200

నాకుగా నేను మీ చరణాల చెంత పడి ఉందును గాక, మీ హృదయంలో కరిగిపోయి, అదృశ్యమైపోదును గాక, మీ దివ్యానందంలో నామరూపాలు లేక నాశనమైపోదును గాక, లేక మరేదీ కోరక, కేవలం మీ బంటుగా ఉందును గాక, మరి దేనికీ నాకు కోరికా, ఆకాంక్షా లేదు. కేవలం మీరా సేవకునిగా ఉండటమనేదానినే నేను అడుగుతున్నాను.

CWM 1:211
208

శ్రీమాత

ఆమె చేతులు పారవశ్యసూచకంగా బారగా సాచి ఉన్నాయి, శాశ్వతి అగు శ్రీమాత తన అత్యంత పరిశుద్ధ ప్రేమను తుషార బిందువుల వలె అప్రతిహతంగా ప్రపంచం మీద కుమ్మరిస్తూనే ఉంటుంది.

CWM 1:367
362.

శ్రీమాత

మార్మికంగా భయం నుంచి విముక్తి పొందే మార్గం

ఎవరికైతే ఒక దైవంలో, వారి దైవంలో, విశ్వాసం ఉందో, ఎవరైతే తమను తాము పూర్తిగా అర్పించుకున్నారో వారి కోసం మూడవ పద్ధతి: వారు ఆయనకు సంపూర్ణంగా చెంది ఉంటారు. వారి జీవితంలోని అన్ని సంఘటనలు దైవేచ్ఛ అభివ్యక్తాలు, వారు ఆయనను ఆమోదించేది కేవలం ప్రశాంతంగా ఆయనకు లోబడి ఉండటంలో మాత్రమే కాదు, కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా కూడా లోబడి ఉండటం, ఎందువల్లనంటే, వారికి ఏమి జరిగినా ఎల్లప్పుడూ అది స్వయం వారి మంచికేనని వారు నమ్మకం పొంది ఉన్నారు. వారికి దేవుడి మీద ఆయనతో వారికిగల వ్యక్తిగత సంబంధం మీద ఒక మార్మికమైన విశ్వాసం ఉండి వారి ఇచ్ఛను సంపూర్ణంగా ఆయన ఇచ్ఛకు సమర్పించుకున్నారు, వారు జీవితంలోని ప్రమాదాలకూ, మృత్యువుకూ సంపూర్ణంగా స్వతంత్రమైన ఆయన మార్పులేని ప్రేమ, రక్షణల అనుభూతి పొంది ఉన్నారు. వారి అత్యంత ప్రేమపాత్రుని పాదాల చెంత సంపూర్ణ ఆత్మ-సమర్పణను కలిగి లేక ఆయన చేతులలో లాలించబడుతున్నట్లుగా ఉండి పరిపూర్ణ భద్రతను ఆనందిస్తూ పడివున్న అనుభవం నిరంతరంగా వారికి ఉంది. వారి చైతన్యంలో ఇక ఏ మాత్రమూ భయానికీ, ఆందోళనకీ లేదా యాతనకు తావు లేదు; అదంతా ప్రశాంతమైన, ఆహ్లాద భరితమైన దివ్యానందంతో పునః స్థాపించబడింది.

CWM 12:84

సాధకురాలు పిల్లి పంథా

నా దగ్గర ఒక పిల్లి ఉండేది — ఆ రోజుల్లో నేను నేల మీద నిద్రించేదానిని — అది ఎప్పుడూ వచ్చి, దోమతెర కిందనుంచి దూరి, నా పక్కన పరుండేది. అంతేనా, అది అన్ని పిల్లుల మాదిరిగా నిద్రించేది కాదు. ఈ పిల్లి పొడుగ్గా పడుకునేది; అది తలను ఇక్కడ ఆనించి, ఈ విధంగా (సంజ్ఞ), నా కాళ్ళ పక్కన, దాని ముందు రెండు కాళ్ళు ఈ విధంగా, వెనుక చిన్ని రెండు కాళ్ళు పూర్తిగా నిలువుగా సాచి పడుకునేది. దానిని గురించి చాలా, చాలా కుతూహలం కలిగించే విషయం ఉంది, ఒక రాత్రి నేను అది చూశాను. నన్ను నేను ప్రశ్నించుకునేదానిని, అది ఎందుకు ఈ విధంగా ఉంది అని. అప్పుడు ఒక రోజు రాత్రి, చిన్న వయస్కురాలైన ప్రజా

సంఘాలకు చెందిన ఒక రష్యా వనితను జంతుచర్మం, బొచ్చుటోపీతో తన ముగ్గురు చిన్నపిల్లలతో సహా చూశాను. ఈ వనిత తన పిల్లల మీద ఒక విధమైన ప్రేమభావన కలిగి ఉండేది, ఎల్లప్పుడూ దానిని ఉంచటానికి ఒక సురక్షితమైన ప్రదేశం కోసం చూసేది; అదేమిటో నాకు తెలియదు, ఆ కథ ఏమిటో నాకు తెలియదు, కాని అమెను నేను ముగ్గురు పిల్లలతో సహా చూశాను, చాల చిన్నపిల్లలు, ఆమెతో... ఒకరు ఇంత, ఇంకొకరు ఇంత, మరి ఒకరు అంత (శ్రీమాత తన చేతులతో వారి ఎత్తులలో తేడాను చూపిస్తున్నది), ఆమె తనతో వారిని పట్టి లాగుతూ, వారిని సురక్షితంగా ఒక మూల ఉంచటానికి వెతకసాగింది. తప్పకుండా ఆమెకు ఏదో జరిగి ఉంటుంది. ఆమె ఉన్నట్టుండి చనిపోవడం తటస్థించింది, అదీ ఒక విధమైన సహజసిద్ధమైన జంతుసంబంధమైన మాతృప్రేమతో చనిపోయి ఉంటుంది, కాని పూర్తిగా భయంతో — భయం, తీవ్రపరితాపం, వ్యథ — ఇదేదో తప్పక అక్కడి నుంచి వచ్చి ఉంటుంది, అది ఏదో విధంగా పునర్జన్మ నెత్తింది. అది ఒక గమనం, వ్యక్తి కాదు, తెలిసింది దా, అది ఆ వ్యక్తికి సంబంధించిన గమనం, అదే ఈ పిల్లిలో తప్పక చేరి ఉంటుంది. అది ఏదో అక్కడ ఉంది, గమనిస్తున్నావా, అది ఏ విధంగా జరిగిందో నాకు తెలియదు, నాకు దాని గురించి ఏ మాత్రం తెలియదు, కాని ఈ పిల్లి దాని ప్రవర్తనలో పూర్తిగా మనిషిలాగే ఉంది. దాని తరువాత చాలా శీఘ్రంగానే దానికి మూడు పిల్లలు కలిగాయి; అది చాలా అసాధారణ రీతిలో ఉండేది, అది వాటిని వదలి ఉండటానికి ఇష్టపడేది కాదు, వదలటానికి నిరాకరించేది, అది, పూర్తిగా... అది తినేది కాదు, దాని కాలకృత్యాలకు వెళ్ళేది కాదు, ఎప్పుడూ తన చిన్నారులను కనిపెట్టుకుని ఉండేది. అలా ఉంటుండగా, ఒక రోజు దానికి ఒక ఆలోచన వచ్చింది — దానికి ఎవరూ ఏమీ చెప్పలేదు, సహజంగానే అనుకో — అది ఒక పిల్లను తీసుకుని, మెడను నోటితో పట్టి తెచ్చేవిధంగానే, తీసుకువచ్చి, నా పాదల మధ్య పెట్టింది, నేను కదలలేదు, అని తిరిగి వెళ్ళిపోయింది, రెండవదానిని తెచ్చింది, అక్కడే పెట్టింది, మూడవదానినీ తీసుకువచ్చింది, అక్కడే పెట్టింది, మూడింటినీ అక్కడికి చేర్చిన తరువాత, అది నా వంక చూసింది, 'మ్యావు' అని వెళ్ళిపోయింది. ఆ పిల్లలు పుట్టిన తరువాత మొదటిసారి అది బయటకు వెళ్ళింది; అది తోటలోకి, తన కాలకృత్యాలు తీర్చుకొనటానికి, ఆహారానికి వెళ్ళింది, ఎందువల్లనంటే, దాని కిప్పుడు ప్రశాంతత చిక్కింది, దాని పిల్లలు నా పాదాల మధ్య ఉన్నాయి. అవి

కొద్దిగా పెరిగి వయసు రాగానే, అది వాటిని ఆడవారిలాగా తన వీపున మోయాలని చూసేది. అది నా పక్కన పడుకున్నప్పుడు, తన వీపు మీదే పడుకునేది. అది ఎప్పుడూ పిల్లిలా లేదు.

CWM 7:97-98

ఇది ఈ విధంగా మొదలైంది. ఒక పిల్లి ఆయన (శ్రీఅరవిందులు) ఇంటిని ఎంచుకుంది, ఇతర సభ్యులు దానిని రానీయకుండా ఉండటానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నం చేశారు, కాని అది తాను అనుకున్నదానిలో ధృడనిశ్చయం కలిగి మొత్తానికి విజయం సాధించింది.

శ్రీఅరవిందులు పిల్లి-చైతన్యం మీద పని చేయాలని అనుకున్నారు కూడా. ఈ సాధిక పిల్లి, తనకు, తన సంతానానికి ఒక ఇంటిని కనిపెట్టింది.

పిల్లులు ఏర్పరుచుకున్న ఈ నివాసం గురించి పేర్కొనాలంటే పెద్ద అధ్యాయమే అవుతుంది, దానికి ఇక్కడ అవకాశం లేదు. కనుక నేను ఒక్క దానికి మాత్రం పరిమితమవుతాను, దాని పేరు బుషీ, అది శ్రీఅరవిందుల వలన అమరమైంది, కవి సార్వభౌముని 'మెట్ల మీద నైరాశ్యం' (Despair on the Stair case) అనే పద్యకవితలో.

బుషీ శ్రీమాత, ప్రభువుల గొప్ప భక్తురాలు. తన ఈ జీవితానికి అది శ్రీమాతను ఒక విశ్వాసం కలిగిన కుక్కలాగ అనుసరించే నియమం పెట్టుకుంది. ఎప్పుడైనా శ్రీమాత తన సూప్ ప్రసాదాన్ని ఇవ్వడానికి గాని లేక సాధారణంగా జరిగే ధ్యానానికి గాని కిందకి దిగి వచ్చినప్పుడు. బుషికి ఉండేటటువంటి గొప్ప మనోవాంఛ లేదా ఆకాంక్ష ఏమిటంటే తన పిల్లలను శ్రీమాత, వీలైతే ప్రభువు చెంతకు తీసుకువచ్చి వారి పాదాల ముందు తన నివేదనగా సమర్పించటడం.

ఆ కారణంగానే అది తన చిన్నపిల్లలను పైన మెట్ల మధ్యలో, మూలనున్న బీరువా కింద ఉంచింది. ఇక్కడ నుంచి, అది ఎప్పుడైనా సరే తలుపు తెరవబడి, శ్రీమాత బయటకు వచ్చిన వెనువెంటనే వాటిని తీసుకువచ్చి, ఆమె పాదాల చెంత ఉంచేది. అది, వాస్తవంలో, చాలా హృదయాన్ని కదిలించే దృశ్యం. పిల్లి సైతం ఏ విధంగా తన కిష్టమైనవాటిని దివ్యమాతకు నివేదించటానికి ఆకాంక్షించింది!

(A few Reminscences, Pujalal, p.81)

మెట్ల మీద నైరాశ్యం

అది మూగబోయి ఉంది, చిట్టచివరి మెట్టుపై ఒంటరిగా,
ఒక అద్భుత నైరాశ్య ప్రతిబింబం;
అతిశయించిన శోకతప్త తలంపు
మేల్కొనే మహిమాన్వితమగు దాని కనుల.
దాని మూగ సౌందర్యభరిత ప్రభావ భంగిమ చూసితి నేను
దాని విషాదభరిత నిగూఢ మనస్సును.
అయినను అది గంభీర, దర్ప, పూర్ణదయార్ద్ర వదన.
దాని నిశ్చల వదనం ఒక దీర్ఘాలోచనా పరివేషం.

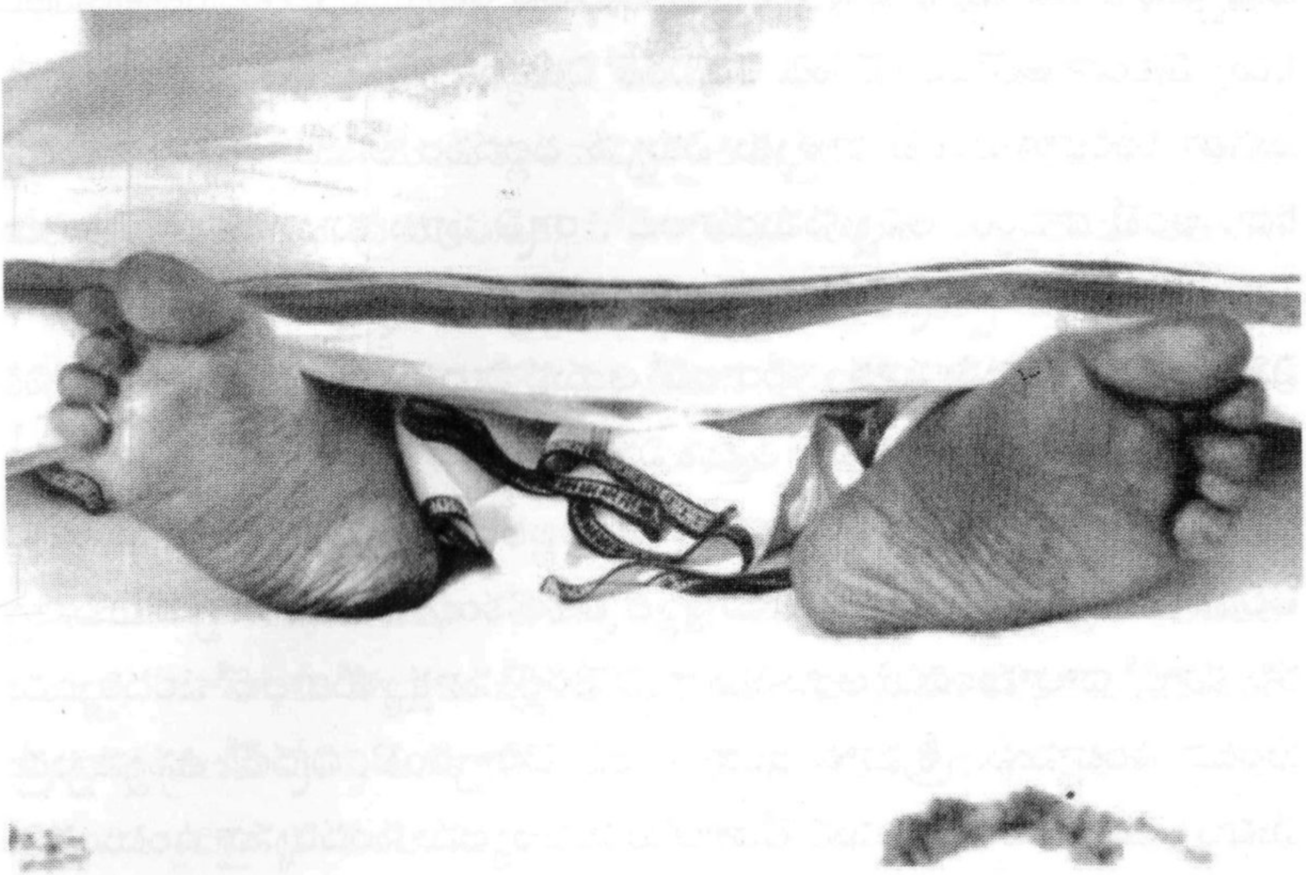
దాని వాలము నిటారుగ అజేయపతాకమును బోలెను;
దాని ఠీవి ఎరగదు వాలానికి అటునిటు కదలే హక్కుందని.
ఆ పశుప్రాణి అద్భుత మానవీయత,
ఆకర్షణీయ, అలౌకిక బొచ్చు-పాదముల బ్రహ్మము,
అది ఆత్మనా, స్త్రియా లేక ఒక మార్జాలమా,
నా మనంబు నిప్పుడు కొట్టుమిట్టులాడు ప్రశ్న.

CWSA 2:639

శ్రీఅరవిందులు

శ్రీఅరవింద చరణారవిందాలపై ఒకింత దృష్టి

శ్రీఅరవిందులు తన శరీరం పైభాగం మీద ఎప్పుడూ వస్త్రం ధరించేవారు కాదని నేను చెప్పి ఉన్నాను. ఇందులోనూ, ఎన్నో ఇతర అలవాట్ల వలెనే, ఆయన పూర్తిగా భారతీయుడు, ఆంగ్లేయ పద్ధతిలో ఆయన పెరిగినప్పటికీ. ఉదాహరణకు, ఆయన గదిలో చెప్పులను వాడేవారు కాదు, ఆయన కాళ్ళకు ఏమీ లేకనే తిరిగేవారు. ఒకసారి ఇంట్లో వాడుకునే ఒక జత పాదరక్షలను ఆయనకు అర్పించటం జరిగింది, దానికి ఆయన "నేను వాటిని వాడను, వాటిని నళినికి ఇవ్వండి, అతను చెప్పులను ఇష్టపడతాడు" అని ఆయన అన్నారు. వణికే చలికాలంలో కూడా ఆయన ఒక

నేను అన్నింటిలోకిచొచ్చుకపోతాను. ప్రతి అణువు హృదయంలో జీవిస్తూ అక్కడ పవిత్రీకరించి, రూపాంతరీకరించే అగ్నిని జ్వలింపజేస్తాను. ఆ అగ్ని ఎప్పటికీ ఆరిపోనిది, అది మీ దివ్యాశీస్సుల సందేశ జ్వాల, సర్వ సమగ్ర పరిపూర్ణతలను సార్థక పరిచేది.

ఓ అగ్రాహ్య దివ్యతేజమా, అప్పుడు ఈ ప్రేమ మౌనంగా ధ్యాన మగ్నమై మీ దిశగా తిరిగి, పారవశ్య స్థితిలో మీ వినూత్న దివ్యసాక్షాత్కారానికై వేచి వుంటుంది.

CWM 1:164

శ్రీమాత

దుప్పటినే వాడేవారు. ఆయన తన పాదాలను ఎప్పుడు దుప్పటి బయటే ఉంచటం నన్ను తీవ్రంగా ఆలోచింప జేసేది. అది ఎంతో విరుద్ధంగా అనిపించేది, ఎందువల్లనంటే, మిగతా శరీరభాగాలకంటే కాళ్ళకు ఎక్కువ చల్లదనం అనుభూతి కలుగుతుంది కదా. అంటే దానర్థం, అన్ని సమయాలలో, రాత్రి పూట కూడా, దైవం పాదాలు ఆర్తులకు, భక్తులకు ఆశ్రయం ఇవ్వడానికి తప్పక అందుబాటులో ఉండాలనా? ఎన్నో అస్తిత్వాలు తమ సూక్ష్మ శరీరాలతో ఆయన పాదాలకు ప్రణామం చేయడానికి వస్తాయనుకోవడం ఏమంత విచిత్రమైన విషయమేమీ కాదు. నా ప్రతిపాదన కూడా ఏ మాత్రమూ కాల్పనికమైనది కాదు, ఎందువల్లనంటే, శ్రీమాత ఇప్పుడు మాకు తెలిపిన విషయం. శ్రీఅరవిందులు సూక్ష్మభౌతిక లోకంలో నివాసం ఏర్పరుచుకున్నారని, మాలో చాలామందిమి ఆయనను రాత్రి వేళల్లో సూక్ష్మశరీరాలలో సందర్శించుకుంటూ ఉంటామని. శ్రీమాత ఇంకా ఏమని చెప్పారంటే, నిద్రలో ఉన్నప్పుడు మేము ఆమెను సందర్శిస్తామని లేదా ఆమె మమ్ములను సందర్శిస్తూ ఉంటుందని. ఉదయం పూట తరచు ఆమె అడగటం జరిగేది, "మీ కేమైనా దాని గురించి తెలుసా". సహజంగానే, ఇదంతా నిజం అయినప్పుడు, కచ్చితంగా అస్తిత్వాలు తమ సూక్ష్మ రూపాలలో శ్రీఅరవిందులకు ప్రణామం చేయడానికి వస్తూ ఉండవచ్చు. ఒకరు ఒక ప్రశ్న అడగవచ్చు, "కాని ఆచ్ఛాదన లేని పాదాలేల?" "అది భారతీయ సంస్కృతి" అనేది నా సమాధానం.

(Twelve years with Sri Aurobindo, Nirodbaran, p. 62)

స్వస్థతను చేకూర్చే శ్రీమాత చరణస్పర్శ

సందర్భం 24 ఏప్రియల్ 1956. శ్రీమాత 1955 లో అతిమానస అవతరణం గురించి నాతో చెప్పింది, అది 24 ఏప్రియల్ 1956 న జరుగుతుందని ఆమె ముందుగానే ఊహించింది. కాని అది 29 ఫిబ్రవరి 1956 న అవతరించింది; కాని ఆ సంవత్సరం 24 ఏప్రియల్ 1956 న దాని అవతరణ గురించి మొదట ప్రకటించటం జరిగింది. నిషికాంత శ్రీమాతకు వ్రాసిన ఉత్తరంలో తనను ఆ రోజు వరకు బ్రతికించమని కోరాడు, దానికి శ్రీమాత మాట ఇచ్చారు. కాని అప్పటికి 3 రోజులు మాత్రమే మిగిలి ఉంది, అతడు తన మరణశయ్యా మీద ఉన్నాడు. ఏదో విధంగా అతడు దర్శనం రోజు వరకు ఇంకా బతికే ఉన్నాడు. దర్శన సమయం అయిన వెంటనే

మేము ఆయనను ఒక చట్రంపై పరుండబెట్టి శ్రీమాత దర్శనం కోసం తీసుకు వచ్చాము. చట్రాన్ని మెట్ల మొదట్లో ఉంచాం. ప్రణబ్ తదితరులు వెంట రాగా శ్రీమాత దిగి వచ్చారు. మేము మంచాన్ని పైకి ఎత్తాం. నిషికాంత తన దుర్బలమైన చేతులను పైకెత్తాడు. శ్రీమాత ఒక్కసారిగా అతని చేతులను తన రెండు చేతులతో కలిపి పట్టుకుని, తన వైపుకు లాక్కుని, కళ్ళను బాగా వెడల్పు చేసి దీనంగా వేడు కుంటూ చూస్తున్న అతని కళ్ళల్లోకి నిశ్శబ్దమైన చిరునవ్వుతో చూసింది. తరువాత ఆమె తీవ్ర పరితాపంతో ఉన్న అతని నుదుటి మీద తన మృదువైె వేళ్ళతో రాసింది. అది ఎలా ఉందంటే, అజ్ఞానంతో తెలియక చేసిన దుష్కర్మ లన్నింటినీ తుడిపివేసినట్లుగా ఉంది. నిషికాంత ఒక్కసారిగా తన వక్షస్థలాన్ని చూపుతూ తటపటా యిస్తూ, "మాతా, మీ పాదాలు ఇక్కడ" అని అన్నాడు. చట్రం కిందికి దించబడింది. శ్రీమాత ప్రణబ్ చేతిని ఆసరాగా తీసుకుంటూ, తన కుడిపాదాన్ని అతని వక్షస్థలం మీద నెమ్మదిగా ఉంచింది. నిషికాంత వణుకుతూ, ఆ పాదాన్ని తన రెండు చేతు లతో గట్టిగా గుండెకు హత్తుకున్నాడు.

నా మనస్సులో శ్రీఅరవిందుల మార్మిక వాక్యం మెదిలింది;

"నిరంతర వ్యధభరిత తీవ్రకంపనా జీవితమును ఆమె పాదస్పర్శతో మాన్పు".

సాయంత్రం నేను నిషికాంతను చూడటానికి వెళ్లినప్పుడు, అతడిలో ఏ మాత్రం జ్వరతీవ్రతతో కూడిన వ్యాకులత లేదు. అతని ముఖం, శరీరం ప్రశాంతంగా ఉన్నాయి. సన్నటి గొంతుతో అతడు అన్నాడు, "లోపల ఉన్న ఆ మంటతో కూడిన నరకయాతన సమసిపోయింది. ఆహా, శరీరం మంచులా చల్లగా అయి పోయింది. ప్రతి కణం ప్రశాంతితో, ప్రశాంతితో ఉపశమించింది".

ఈ అద్భుతం మా కనుల ముందు 1956 లో జరిగింది. దాని తరువాత నిషి కాంత మరి 17 ఏళ్ళు ఎక్కువ బతికాడు!

Memorable Contacts with the Mother, Nirodhbaran, p. 120

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

నిరంతర సన్నిధి

పరాత్పరుని, దివ్యజనని కనుచూపు క్రిందనే వున్నట్లుగా సదా జీవించు. దైవసాన్నిధ్యాని కర్హత లేనిదేదీ చేయకు, దేనినీ సంవేదించకు, దేనినీ ఆలోచించకు.

CWSA 32:172

శ్రీఅరవిందులు

దైవస్పర్శ

శ్రీమాత స్పర్శ కష్టాలను అవకాశాలుగా మార్చగలదు

నిన్ను నీవు సమర్పించుకున్నప్పుడు, సంపూర్ణంగా సమర్పించుకో, కోరిక లేకుండా, షరతు విధించకుండా, దాపరికం లేకుండా — నీలో సర్వస్వమూ ఆ శ్రీమాతకే చెందునట్లుగా, నీ అహానికి గాని, మరే శక్తికి గాని ఏమి మిగల్చకుండా.

నీ విశ్వాసము, చిత్తశుద్ధి, సమర్పణల మోతాదు ఎంత సమగ్రము, సంపూర్ణంగా నుంటుందో అంత అధికమైన శ్రీమాత కృపాకటాక్షము, రక్షణ నీకు లభిస్తాయి. ఆమె కృపాకటాక్షము, రక్షణ నీ కున్నప్పుడు ఇక నిన్ను అంటుకునే దేముంటుంది? నీవు ఎవరికి భయపడాలి? ఆ కృపాకటాక్షాలు స్వల్పాతి స్వల్పంగా నీపై వున్నా, అది నిన్ను అన్ని కష్టాల నుండి, ఆటంకాల నుండి, అపాయాల నుండి గట్టెక్కిస్తుంది. వాటి సంపూర్ణ రక్షణ వలయం నిన్ను కాపాడుతుంటే, నీవు భద్రంగా నీ దారిన నీవు నడువవచ్చు. కారణం, ఆ దారి ఆమెది గనుక. ఎలాంటి ప్రమాదం దాపురిస్తుందనే చింత లేకుండా ఇహలోకంనుండి గాని, కంటికి కనిపించని పరలోకాలనుండి గాని — ఎంతటి తీవ్రతకైనా ప్రతికూలతకైనా చలించకుండా సాగిపోవచ్చు. వాటి స్పర్శ చాలు, కష్టాలను అవకాశాలుగా, ఓటమిని విజయంగా, బలహీనతను మొక్కవోని శక్తిగా మలచటానికి, ఎందుకనగా, దివ్యమాత యొక్క అనుగ్రహం ఆ పరమాత్మ ఆమోదముద్ర. నేడు గాని, రేపు గాని దాని ప్రభావం నిశ్చయం, అది ఒక దైవశాసనం, అనివార్యం, అపశక్యం కానిది.

SABCL 25:10

శ్రీఅరవిందులు

సాధనా మార్గంలో భౌతిక పద్ధతుల ప్రయోజనం

దర్శనము, ప్రణామ మాచరించే టప్పుడు చోటు చేసుకొనే భౌతిక స్పర్శ లాంటి పద్ధతులు దైవప్రేమ, దైవారాధనలకు ఉద్దేశించిన క్రియాకలాపాలలో వాడవచ్చు, వాడబడుతున్నాయి కూడా. అవి కేవలం మానవ బలహీనతకు రాయితీగా మాత్రమే అనుమతించబడ లేదు. చైత్యపురుష సత్తకు చెందిన మార్గంలో వాటికి చోటు లేదనడం కూడ వాస్తవం కాదు. అందుకు భిన్నంగా, దైవానికి సన్నిహితం గావడానికి,

దివ్యప్రకాశాన్ని అందుకొనడానికి, చైత్యపురుష సత్తతో సంపర్కం సిద్ధింప జేసుకొనడానికి వున్న సాధన మార్గాలలో అది కూడా ఒకటి. వాటిని సవ్యమైన స్ఫూర్తితో నిజమైన ప్రయోజనాన్ని ఆశించి ఉపయోగించినట్లయితే, వాటికి సముచిత స్థాన ముంటుంది. వాటిని దుర్వినియోగం చేసినప్పుడో లేక అశ్రద్ధ నిరుత్సాహం, లేక ఏవగింపు, ప్రతికూల భావన లేక అనైతిక వాంఛ వాటిని మలినపరచి నప్పుడో, అవి అనుచితమై ప్రతికూల ప్రభావం చూపుతాయి.

SABCL 23:756

ఎవరు కూడా ప్రణామం ఒక లాంఛనప్రాయంగా ఒనరించే నిత్యకృత్యం గానో లేక అవశ్య కర్తవ్యంగా నెరవేర్చే తంతుగానో లేక తప్పనిసరిగా నిర్వర్తించ వలసిన బలవంతపు చర్యగానో పరిగణించకూడదు. ప్రణామం యొక్క లక్ష్యం సాధకులు అనునిత్యం శ్రీమాతకు భక్తితో నిర్వర్తించే దినచర్య కాదు. అది సాధకులు శ్రీమాత ఆశీస్సులతో పాటు వారు స్వీకరించి జీర్ణించుకోగల శక్తి మేరకు ఆధ్యాత్మిక తోడ్పాటును లేక ప్రభావాన్ని అందుకో గలుగుటకు. అ ప్రయోజనం పొందటానికి ఒక ప్రశాంతమైన నిశ్చల వాతావరణం నిలబెట్టుకోవడం కీలకం.

CWSA 32:530

ఎప్పుడైతే ఒక వ్యక్తి శ్రీమాత యొక్క భౌతిక స్పర్శానుభూతి అవసరం లేకుండా తన అంతరంగంలో ఆమె స్పర్శానుభూతి పొందగలుగుతాడో అప్పుడు మాత్రమే ఆ భౌతిక స్పర్శానుభూతి యొక్క యదార్థ ఆవశ్యకత నిజంగా క్రియాశీలం కాగలదు. లేని యెడల అది కేవల స్వప్రయోజనార్థం ఆమె నుండి ప్రాణాధార శక్తిని లాక్కోవడమో లేక తాత్కాలికంగా ఉత్తేజం కలిగించే కృత్రిమ ప్రేరకమో అయ్యే ప్రమాదముంది.

CWSA 32:564

శ్రీఅరవిందులు

అంతరంగ మరియు బాహ్య సంపర్కము

శ్రీమాతతో అంతరంగ సంపర్కనము వృద్ధ చెందనీ. అంతరంగ సంపర్కము ఏర్పడినప్పుడే అసంఖ్యాకమైన బాహ్యసంపర్కాలు అతి సులభంగా ఒక దినచర్య కార్యక్రమ స్థాయికి దిగజారిపోతాయి.

CWSA 32:456

అయస్కాంత ఆకర్షణ ఆమె కరకమలముల స్పర్శ. అతీంద్రియము, అతి సున్నితము అయిన వాటి అలౌకిక శక్తి మనో ప్రాణ శరీరాలను సంస్కరిస్తుంది. ఆమె పదకమలముల నెచట నిలుపునో, అచ్చట మానవా తీతమగు పారవశ్య దివ్యానంద ఝరులు ప్రవ హిస్తాయి.

CWSA 32:21

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

అంతరంగ సంపర్కము అని నేనటంలోని అర్థం, వ్యక్తి శ్రీమాతతో ఒకటైపోయినట్టి అనుభూతినైనా పొందాలి లేదా అతనికి ఆమెతో సంపర్కంలో నున్నట్టి భావనైనా కలగాలి లేదా ఆమె ఉనికి యొక్క ఎరుక అయినా ఏర్పడాలి లేదా కనీసం సదా ఆమె దిశగా మరలి వున్నట్టుగా నైనా భావించాలి.

CWSA 32:459

అంతరంగ సంపర్కమనగా అంతరంగంలో శ్రీమాత ప్రభావ అనుభూతిని పొందటం.

SABCL 25:291

ప్రశ్న: మీకు లేఖ వ్రాయటంలో ఉన్నతమైన విషయపరిజ్ఞానం వృద్ధి చెంది దృఢపడుతుంది, ఎందుచేత?

సమా: అందుకు కారణం లేఖ వ్రాస్తున్నప్పుడో లేక ప్రారంభంలోనో నీకు శ్రీమాతతోను, దివ్యశక్తితోను సంపర్కమేర్పడటమని నేను భావిస్తాను.

SABCL 25:292-93

శ్రీమాత

శ్రీమాత రెండు విధాలుగా ఇస్తుంది. మానసికపరమైన వాటికి కనుల ద్వారా, భౌతికపరమైన వాటికి చేతి ద్వారా.

CWSA 32:530

ముఖ్యమైన విషయ మేమిటంటే, బాహ్యపరిస్థితుల ప్రభావానికి లోను గాకుండా, అంతరంగ వైఖరిని స్థిరంగా నిలుపుకోవాలి. అంతరంగంలో శ్రీమాత స్పర్శను సిద్ధింప చేసుకోవాలి. ఆ విధంగా చేయడమే అవసరమైనదాని నంతా సమకూరుస్తుంది. యోగాభ్యాసంలో పూర్తిగా నిమగ్న మైనవారు శ్రీమాతను దైహికంగా ఎక్కువగా దర్శించేవారు కారు. ప్రణామ మాచరించటానికి, సాయంత్రపు వేళల్లో ధ్యానం సల్పడానికి వచ్చేవారు కాక, కేవలం సంవత్సరానికి ఒక్క మారు వచ్చినప్పటికీ శ్రీమాతకు నిరంతరం అతి చేరువగా నుండేవారు కొందరున్నారు

CWSA 32:496

శ్రీమాత కృపాకటాక్షం పొందటం ఒక విషయమైతే, మార్పు చెందటానికి పిలుపు నందుకోవటం మరో విషయం, ఆమెకు దగ్గరవటానికికై ఒత్తిడి పెరగటం వేరొక విషయం. ఆమెకు భౌతికంగా దగ్గరగా నుండేవారు ఆ విధంగా నుండటానికి కారణం వారిపై ఒక ప్రత్యేకమైన కృప లేక అనుగ్రహం వుండి కాదు. కేవలం దగ్గరగా

నుండటం వారి కర్మాచరణకు అవసరం గనుక. ఈ విషయాన్ని ఇక్కడి వారందరూ అర్థం చేసుకోవటానికి లేక నమ్మడానికి ఇష్టపడరు. కాని అది సత్యం. ఆ సామీప్యత, దానంతట అదే ఒక ఒత్తిడిని కలిగిస్తుంది. అందువలన మేరే ప్రయోజనం లేకపోయినా, వారి చేతనను శ్రీమాత చేతనకు అనుగుణంగా మలచుకొనేటట్లు చేస్తుంది. అనగా మార్పు చెందటం. అయితే అది వారికి కష్టతరం, ఎందుకనగా ఆ రెండు చేతనల మధ్య, ప్రత్యేకంగా భౌతికస్థాయిలో అంతులేని వ్యత్యాసముంది. వారు ఆమెను కలుసుకోవటం కూడా భౌతికస్థాయిలోనే జరుగుతుంది. కనుక ఆ వ్యత్యాసం మార్పును కష్టతరం గావిస్తుంది.

CWSA 32:501

శ్రీమాత సంపర్కం అహోరాత్రాలు కొనసాగుతుంది. ఎవరైనా రోజంతా అంతరంగంలో ఆమెతో సరైన విధంగా సంపర్కం నిలుపుకోగలిగితే ప్రణామం సరైన ఫలితాన్నిస్తుంది. కారణం, స్వీకరించడానికి నీవు సరైన స్థితిలో నుంటావు గనుక.

SABCL 25:288

శ్రీఅరవిందులు

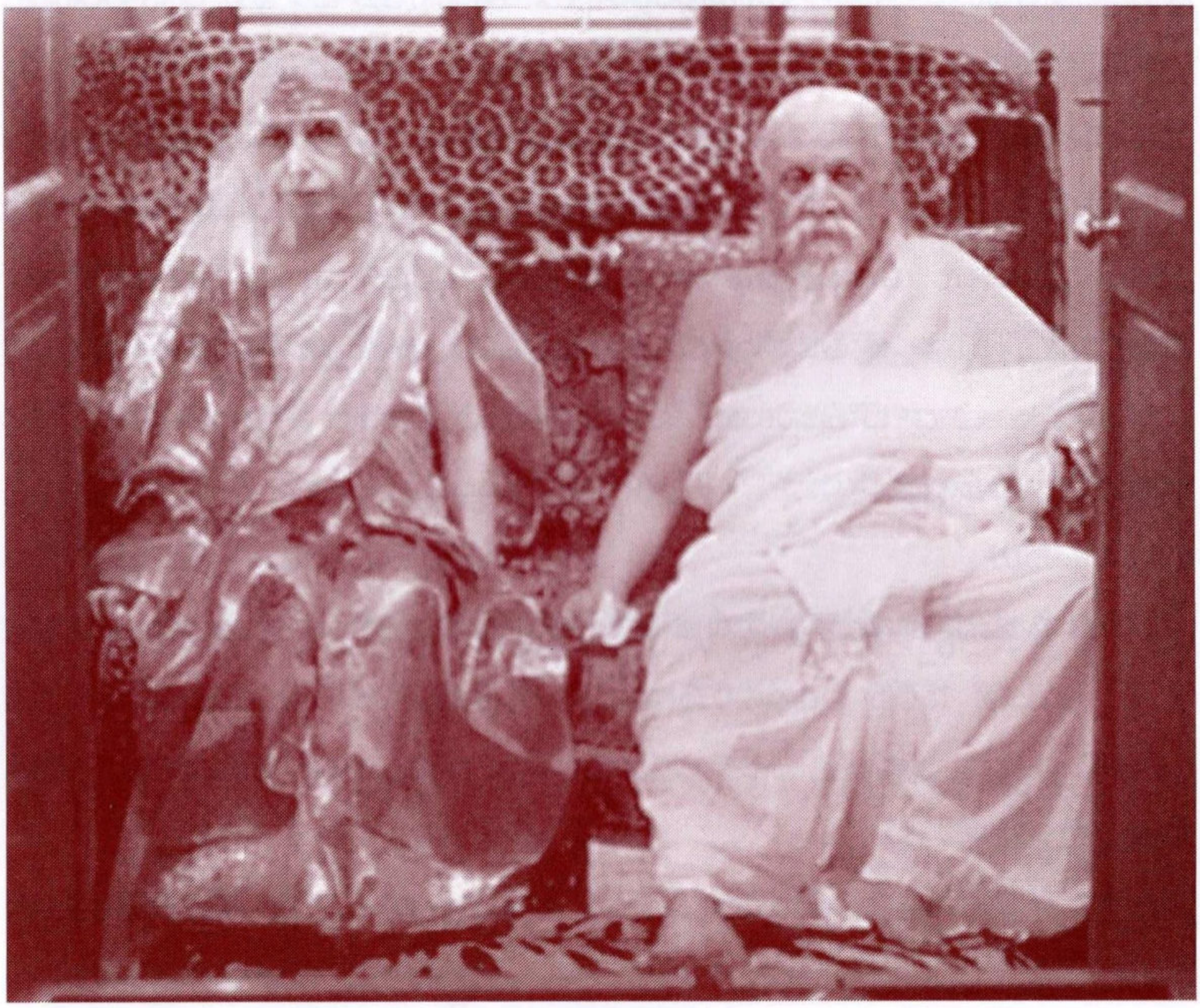
ప్రశ్న: ఈనాడు శ్రీమాతకు చేరువలో ఆమెకు అతి దగ్గరగా వుండటానికి, పైనున్న ఆమె గదులకు వెళ్ళాలనే ప్రగాఢమైన కోరక కలిగింది.

సమా: శ్రీమాతకు దగ్గరగా రావటమనేది అంతరంగపు గదులలో జరగాలి గాని బాహ్యగదులలో కాదు. ఎందుకనగా, అంతరంగపు గదుల్లోకి ఎవరైనా అన్ని వేళలా ప్రవేశించవచ్చు. అక్కడే చిర కాలం వుండే ఏర్పాటు కూడా చేసుకోవచ్చు.

SABCL 25:292

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

నీ దుఃఖాన్ని సమర్పించు

పరిస్థితులు సందర్భానుసారంగా రూపుదిద్దుకోవచ్చు కాని కచ్చితంగా అవే కారణభూతం కానేరవు. కారణం అనేది దైవేచ్ఛలో ఉంటుంది., దానిని ఏదీ మార్చలేదు.

కనుక విలపించకు, నీ దుఃఖాన్ని దైవం పాదాల చెంత సమర్పించు. ఆయన నీకు శాంతిని, విముక్తిని ప్రసాదిస్తాడు.

CWM 15:122

శ్రీమాత

యధార్థ దైవసన్నిధి

భగవంతుని శాంతి నిన్ను పైకొన్నపుడు, దైవసన్నిధి నీలో వున్నపుడు, ఒక మహాసాగరంలా బ్రహ్మానందం నీ పైకి దుముకుతూ వచ్చి పడినపుడు, గాలిలో తేలిపోతున్న ఆకులా దైవశ్వాస నిన్నుఅల్లల్లాడిస్తున్నపుడు, సమస్త సృష్టిపై నీలో నుండి ప్రేమ పుష్పవృష్టి కురిపిస్తున్నప్పుడు, అంతకు ముందు అంధకారం, విషాదభరితం, అజ్ఞానమయంగా వున్నదంతా ఒక్క క్షణంలో ప్రకాశింప జేసే, రూపాంతరీకరించే దివ్యవెలుగుతో దైవజ్ఞానం నిన్ను వరదలా ముంచి వేసినపుడు, ఉన్నదంతా ఒకే ఒక్క అభివ్యక్త పరమ సత్యంలో భాగంగా భాసించినపుడు, నీ చుట్టూ అభివ్యక్త సత్యం పరివేష్టించి వున్నపుడు, ఆధ్యాత్మిక స్పర్శతో ఆంతరిక దృష్టితో ప్రకాశమయమై దర్శనం కలిగించు ప్రభావంగల భావంతో, ప్రాణిక సంవేదనతో, భౌతిక విజ్ఞానం ద్వారా కూడా ప్రతి చోటా, కేవలం దైవాన్ని మాత్రమే దర్శిస్తావు, వింటావు, స్పృశిస్తావు.

CWSA 28:329

*

ప్రశ్న: కాని అయ్యా! గతరాత్రి నాకు కలిగిన అనుభూతి మాటేమిటి? నా నుదుటిపై ఒక నునువెచ్చని స్పర్శ, దర్శన సమయంలో మీ పాదస్పర్శ లాంటిది. ఆ స్పర్శ జరిగిందా లేదా అని సందేహించేటంత ఆకస్మికంగా సంభవించింది. అటువంటి స్పర్శలు సంభవమా?

సంభవమా! అని అడుగుతున్నావా! ఎంత అర్థంలేని ప్రశ్న! సాధనలో అటువంటి సంస్పర్శలు సామాన్య అనుభవం లోనివే. అదే కాదు, యింకా విభిన్న మైన స్పర్శలు కూడా వున్నాయి. కొన్ని సమయాల్లో అది వ్యక్తి స్పర్శ లాగ వుంటుంది, మరి కొన్ని సందర్భాల్లో అది దివ్యశక్తి లేక దివ్యసన్నిధి స్పర్శగా వుంటుంది. ఒక నును వెచ్చని స్పర్శనే గాదు, చాలామంది నునువెచ్చని దేదో పైనుంచి దిగి వస్తున్న ఒక తరంగంలా అనుభూతి చెందారు.

(శ్రీఅరవిందులతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు నిరోద్ బరన్ పుటలు 390-91)

బాహ్యస్పర్శ సహాయకారిగా వుంటుంది. ఒక విధమైన దృఢత్వంతో స్వీకరించ డాని కలవాటు పడితే ఆంతరిక స్పర్శ మరింత సహాయకారిగా అవుతుంది. అంతేగాక

శ్రీమాత

బాహ్యస్పర్శ యెల్లప్పుడూ నిండుగా సాధ్యం కాదు. కాని ఆంతరిక స్పర్శ యెల్లపుడూ వుంటుంది.

*

ఆంతరికంలో పని జరగడానికి సహాయపడడాని కుద్దేశించినదే బాహ్య మార్గదర్శకత, ముఖ్యంగా ఏదైనా అపసవ్య చలనాన్ని సరిచేయడానికి, కొన్ని సందర్భాలలో సరైన మార్గాన్ని చూపడానికి. ప్రారంభ దశలో మానసిక ప్రశ్నించడాలను సంతృప్తి పరచేందుకో లేదా మానసిక కార్యశీలతను ఉత్తేజపరచేందుకో తప్ప మరి దేనికీ ఉద్దేశించబడదు.

*

నా స్పర్శ యెప్పుడూ వుండనే వుంది. ఒక మాధ్యమంగా బాహ్యస్పర్శతో మాత్రమే గాకుండా — కలం స్పర్శ — మనస్సు, హృదయం, ప్రాణికం, దేహం మీద దాని ప్రత్యక్ష చర్యను సంవేదించడాన్ని నీవు తప్పక నేర్చుకోవాలి. అప్పుడు .యిబ్బంది అత్యల్పంగా వుంటుంది. అసలు యిబ్బందంటూ లేకనే పోవచ్చు.

CWSA 35:446-48

*

ప్రశ్న: అమ్మా! ప్రతిఫలంగా దేనినీ ఆశించని మాతృమూర్తి ప్రేమ మీది అని మీరు చెప్పడం యుక్తమే, ఎందుకనంటే మీది స్వయం సమృద్ధ జీవితం. కాని నేను ప్రతిదాన్నీ యింకా సాధించుకోవలసి వుంది, నా మానవ మనుగడను, యింకా సంతృప్తిపరచు కోవలసి వుంది. నేనింకా నా అంతరాత్మను, పరమాత్మను తెలుసుకోవలసి ఉంది. దైవం దివ్యత్వాన్ని తెలుసుకొని ప్రేమించవలసి ఉంది. అది దివ్యజనని ఇచ్ఛ అయినట్లయితే, నా జీవితంలో ఆమెను సాకారం చేసుకోవలసి వుంది, లోకాలను గురించి తెలుసుకోవలసి వుంది. కాని అన్నింటి కంటె ముందు నేను జగజ్జననిని, ఆద్యశక్తి మహాకాళిని దర్శించాలి. నాకేది ఉత్తమమైనదో ఆమెకు తెలుసు. ఆమె పాదాల చెంతకు చేర్చే గురువు లేకుండా ఇదంతా నేనెలా సాధించగలను!

మహాశక్తి పాదల కడకు నిన్ను నడిపేందుకు, శ్రీఅరవిందుల కంటె అధికంగా అర్హత కలిగిన వారెవరూ ఈ ప్రపంచంలో నాకు కన్పించడం లేదు.

ప్రేమ, ఆశీస్సులతో.

ప్రశ్న: ప్రియాతి ప్రియమైన అమ్మా! నేను రాసులు రాసులుగా ప్రేమను పంపిస్తున్నాను. నా హృదయ కమలంలో, మీ పాదపద్మాలు ప్రేమపీఠంపై శాశ్వతంగా ప్రతిష్ఠితమై వుండేటట్లు అనుగ్రహించవా తల్లీ!

సమా: ముద్దుబిడ్డా! నీ ప్రేమ మూలంగా నీ హృదయం చాల మధురమైన స్థానమైంది — నీ అస్తిత్వం మొత్తం వెలుగు, ప్రేమ, ఆనందాలతో నింపివేయడాని కనువుగా సదా నన్నక్కడ తిష్టవేయనివ్వు.

నీకు నా ప్రేమ, ఆశీస్సులు.

*

ప్రశ్న: ఓ దేవీ! ఓ తల్లీ! నా హృదయ అంతరాంతరాలలో నేను ఆరాధించే దివ్యజనని అవతారానివి నీవే ననే సహజమైన నమ్మకం వుంది. దాని యెరుక నా కెల్లపుడూ వుంటూనే వుంది. ఆమె పాదపద్మాల ద్వారా తప్ప ఆమెను గురించి నాకు తెలియదు. నీ పాదపద్మాలలో నా కనులు ఆమెను చూడాలని తపించడానికదే కారణం. మీ పాదపద్మాలే తన కాశ్రయమని నా హృదయానికి తెలుసు గనుక, వాటిని హత్తుకొనాలని నా హృదయం తహతహ లాడుతోంది.

సమా: ప్రియాతి ప్రియమైన బిడ్డా! ఒక సచేతన దృఢ విశ్వాసానికి సంబంధించిన దివ్య వెలుగు, సర్వకాల సర్వావస్థల లోనూ నిలిచి వుండే దివ్యసన్నిధి ఆనందం — ఘనిష్టంగా — దివ్యప్రేమ మాధుర్యం సదా నీతో వుండు గాక!

CWM 16:207-09

ప్రశ్న: మాధుర్యమయి మాతా! గురుదేవుని సమస్తాంగముల (కనులు, చేతులు మొదలైనవాటి) నుండి దివ్యకృప జాలువారిన నప్పటికీ వారి పాదముల నుండి వెలువడేది, అత్యంత క్రియాశీలమైనదనీ, కరుణా కటాక్షాలతో నిండి వుంటుందనీ ఈ మధ్యనే విన్నాను. అందుచేత భారతీయ సంప్రదాయం గురుపాదపద్మాలకు ప్రణమిల్లాలని ఆదేశిస్తుందనీ చెప్పగా విన్నాను. ఇది నిజమేనా?

సమా: నీ వడిగిన దానికి శ్రీఅరవిందుల సమాధానం యిదిగో. ఆమె తన పాదముల నెచట నిలుపునో, మోహపరవశులను చేసే మహదానందపు అద్భుత ఝురు లచట పారాడతాయి.

అంతే గాదు,

ఆమె పాదస్పర్శతో జీవన వేదనను బాప
సమస్త ప్రకృతి మూగగా ఆమెను ఆవాహన చేస్తుంది.

CWM 17:390

శ్రీమాత

నేనున్నాను నీతో

నేను నీతో ఉన్నాను, యెందుకంటే నేను నీవే లేక నీవు నేనే.

నేను నీతో వున్నాను అనే పదానికి నానావిషయ మహా ప్రపంచాని కున్నంత విశిష్టత వుంది. ఎందుకనంటే ఊర్ధ్వంలోని పరాత్పర చేతన దగ్గర్నుండి క్రింద నున్న నా అత్యంత భౌతికచేతన వరకు గల సమస్త అంతస్తులందు, భూమికలందు నేను నీతో వున్నాను. ఇక్కడ పాండిచేరిలో నా చేతనను పీల్చకుండా నీవు గాలి కూడా పీల్చలేవు. దాదాపు పదార్థ రూపేణ అది వాతావరణమంతా సూక్ష్మభౌతికంలో నిండిపోయి పది కిలోమీటర్ల దూరంలోనున్న సరస్సు వరకూ, విస్తరించుకొని వుంది. పదార్థస్థాయికి దగ్గరగా వుండే ప్రాణికంలోనూ, మానసిక భూమికలోనూ, ఇతర వున్నత భూమికలలోనూ ప్రతి చోటా నా చేతనను సంవేదించగలవు. నేను మొట్టమొద టగా యిచటి కొచ్చినప్పుడు పదిమైళ్ళ దూరంలోనే, కిలోమీటర్లు కాదు, నావికుల భాషలో పది మైళ్ళ దూరంలో వుండగానే శ్రీఅరవిందుల వాతావరణ సంవేదన కలిగింది. అది చాలా ఆకస్మికంగా జరిగింది, చాలా వాస్తవంగా, పరిశుద్ధ, ప్రకాశమయ, తేజమయమైన — నిన్ను ఉత్తేజపరచే తేజమయ వాతావరణ సంవేదన అది.

శ్రీఅరవిందులు ఆశ్రమంలో ప్రతి చోటా గుర్తు చేసేందుకు యెప్పుడో పెట్టించిన ఈ విషయం మీ అందరికీ తెలుసు. "దివ్యజనని మీ వంక చూస్తూ వున్నట్లుగానే యెల్లప్పుడూ ప్రవర్తించండి, యెందుకనంటే నిజంగా ఆమె అలా వేంచేసియే వుంటుంది".

ఇది కేవలం ఒక పదబంధం కాదు, మాటల అల్లిక కాదు, అదొక వాస్తవం. చాలా ఘనిష్టమైన రీతిలో నేను మీతో వున్నాను. సూక్ష్మదృష్టి వున్నవాళ్ళు నన్ను దర్శించగలరు.

సర్వసామాన్య రీతిలో నా దివ్య క్రియాశక్తి సదా పని చేస్తూనే వుంటుంది. నీ అస్తిత్వపు మనోవిజ్ఞాన సంబంధమైన అంశాల పరస్పర సంబంధ బాంధవ్యాలలో

మార్పులను తీసుకొచ్చే విధంగా వాటిని సదా అటూ యిటూ మారుస్తూ, దేన్ని పరివర్తన గావించాలో, అభివృద్ధి చేయాలో, తిరస్కరించాలో... నీవు చూడగలిగేటట్లు నీ స్వభావపు వివిధ పార్శ్వాలను నీకు నిర్వచిస్తూ, సర్వ సామాన్య రీతిలో నా దివ్య క్రియాశక్తి సదా పనిచేస్తునే ఉంది.

నిజానికి ప్రతి వ్యక్తి బాధ్యత నాదే. నా జీవితంలో ఒక్క క్షణం మాత్రమే నన్ను కలిసిన వారి బాధ్యత సైతం నాదే.

ఇక్కడొక విషయం మరచిపో గూడదు. శ్రీఅరవిందులు, నేను ఒకే చేతన, ఒకే మూర్తిత్వం. ఒకటే అయిన ఈ క్రియాశక్తి లేక ఈ సన్నిధి నీ వ్యక్తిగత చేతనలో నుండి సాగిపోతున్నపుడు మాత్రమే అదొక రూపం ధరిస్తుంది, ఒక ఆకారాన్ని దాలుస్తుంది. ఆ రూపం, ఆ ఆకారం నీ ప్రవృత్తిని, నీ ఆకాంక్షను, అవసరాన్ని నీ అస్తిత్వపు ప్రత్యేక మొగ్గుదలను బట్టి భిన్నంగా వుంటుంది. నీ వ్యక్తిగత చేతన ఒక వడపోత పరికరం లాంటిది, ఒక సూచిక లాంటిది. చెప్పదలచుకుంటే. అనంత దివ్యసంభావ్యతలలో నుండి ఒక సంభవతను యెంచుకొని స్థిరపరుస్తుంది. వాస్తవానికి, ప్రతి వ్యక్తికీ, అతడు దైవం నుండి దేనిని ఆశిస్తున్నాడో దానినే అతడు యిస్తాడు. దైవం యెక్కడో దూరంగా చాలా దూరాన వున్నాడు, కఠినుడు అని నమ్మితే అతడు దూరంగానే వుంటాడు, కఠినంగానే వుంటాడు. ఎందుచేతనంటే నీవు భగవంతుని ఆగ్రహానికి గురి కావడం చివరకు నీ సంక్షేమాని కవసరం గనుక. అతడు కాళీ ఉపాసకులకు కాళి, భక్తునికి పరవశింపజేసే మహదానందం. అతడు జిజ్ఞాసికి. సమస్త-జ్ఞానం, భ్రాంతివాదికి విశ్వాతీతమైన అకర్తృకత. అతడు నాస్తికునితో నాస్తికుడు, ప్రేమించువానికి ప్రియుడు. అతడు సోదరభావం కలవాడు, సన్నిహితుడు, యెల్లప్పుడు విశ్వసనీయతగల మిత్రుడు. ప్రతి క్షణమందు ఆంతర మార్గదర్శిగా ఆతనిని సంవేదించువానికి సదా రక్షించ సంసిద్ధుడై వుంటాడు. ఆతను సమస్తాన్నీ కడిగివేస్తాడని నీవు నమ్మితో, నీ దోషా లన్నింటినీ, నీ పొరపాట్ల నన్నింటినీ అలుపెరుగకుండా కడిగివేస్తాడు. అంతేగాదు ప్రతి క్షణం ఆతని అనంత కృపాకటాక్షాన్ని నీవు సంవేదించ గలుగుతావు. నీ ప్రగాఢమైన ఆకాంక్షలో ఆతనిని నీవు దేనిగా భావిస్తున్నావో అదే నిజానికి దైవం.

ఒకే ఒక్క చూపుతో సమస్తాన్నీ యెచట దర్శిస్తావో, మనిషికి దైవానికి మధ్యగల బాంధవ్యాల అనంత నానాత్వాన్ని చూస్తావో ఆ చేతన లోనికి నీవు ప్రవేశించినపుడు

ఉన్నదాన్నంతా సవివరంగా, యెంత అద్భుతమైనదో నీవు గ్రహిస్తావు, మానవజాతి చరిత్రను చూడ గలుగుతావు. అప్పుడు మానవులు దైవాన్ని అర్థం చేసుకొన్నదానిని, కోరుకొన్నదానిని, ఆశించినదానిని, కల గన్నదానిని అనుసరించి దైవం యెంతగా పరిణమించాడో దర్శిస్తావు. ఆయన పదార్ధవాదితో యెలా పదార్థవాదిగా పరిణమించాడో, నీవు చూడగలుగుతావు. మానవచేతన తనను తాను విశాలం చేసుకొన్నదానిననుసరించి ప్రతి రోజూ ఆయన యెలా వృద్ధి చెందుతాడో, సన్నిహితునిగా మరింత ప్రకాశమయునిగా తయారవుతాడో చూడగలుగుతావు. ప్రతిదానికీ యెంచుకొనే స్వేచ్ఛ వుంది. భగవంతునితో మనిషికి గల వైవిధ్య సంబంధబాంధవ్యాల అనంత పరిపూర్ణత ప్రపంచ చరిత్ర యందంతటా గల ఒక అనిర్వచనీయ అద్భుతం. అదంతా కలిపితే, మొత్తం దైవ అభివ్యక్తిలో ఒక్క క్షణం మాత్రమే.

నీ ఆకాంక్ష ననుసరించి దైవం నీతో వుంటాడు. అలా అని ఆతడు నీ బాహ్య ప్రకృతి చాపల్యాలకు లొంగుతాడని అర్థం కాదు. ఈ అస్తిత్వ సత్యాన్ని గురించే నేనిక్కడ ప్రస్తావిస్తున్నాను. అయినప్పటికీ కొన్ని కొన్ని సమయాల్లో నీ బాహ్య ఆకాంక్షలకు అనుగుణంగా ఆతడు తనను తాను మలచుకొంటాడు. భక్తుల లాగా నీవు యెడబాటు, కలయిక, పరవశం, విరహాలలో మారి మారి జీవిస్తుంటే నీ నమ్మకాన్ని బట్టి దైవం కూడా నీ నుంచి యెడంగా పోతాడు, కలుస్తుంటాడు. ఆ విధంగా, వైఖరి చాలా ముఖ్యం — బాహ్య వైఖరి కూడా. విశ్వాసం ఎంత ముఖ్యమైనదో, అది ఎంత అద్భుతమైనదో, అద్భుతాలను సృష్టించగలదో మనషులకు తెలియదు. ప్రతి క్షణం ఆతడు నిన్నుద్ధరించాలని, నీవు దైవం వైపుకు లాగబడాలని నీ వనుకొంటే ఆతడు అతి సన్నిహితంగా, మరింత సన్నిహితంగా, సదా మరింత కింత సన్నిహితంగా వుండి నిన్నుద్ధరించడానికి తప్పక వస్తాడు.

శ్రీమాత

అనువాదం కె. వి. రావు

అమ్మ కంఠస్వరము

ప్రేమ, వెలుగు, కరుణలతో నిండిన కంఠస్వరం

నా కంఠస్వరం సామాన్యమైనది కాదు. స్పష్టమైన, స్వచ్ఛమైన, నిశ్చలమైన, ప్రేమభరితమైన, తేజోమయమైన, పైపెచ్చు అపార కారుణ్యంతో నిండిన ఈ కంఠస్వరం విన్న వారందరికీ వాటి అనుభూతిని అందజేస్తుంది. ఆ స్వరం ఎంతటి విశ్వాసాన్ని కలిగిస్తుందంటే, అందరి హృదయాలలో ఓ గాఢ ఆకాంక్ష రేకెత్తిస్తుంది. దానికి దివ్యమైన స్వస్థత కల్గించే శక్తి ఉంది, దాని ప్రకంపనలు కష్టాలను తొలగించి, ఓ సమ్మోహనాత్మక శక్తితో అడ్డంకులను మాయం చేస్తాయి. ప్రజలు ఓ పెద్ద భారం నించి నివారణ పొందినట్టు భావిస్తారు. నా స్వరం అజ్ఞానపు ఆచ్ఛాదనను ఛేదించి తెలియకుండానే హృదయంలోకి చొరబడి చైతన్యాన్ని జాగృతం చేస్తుంది. ఆ స్వరం మన శిరస్సులో భారంగా ఉండి, హింసపెట్టే మానసిక ప్రభావాలు, ఆందోళనల నించి విముక్తి కల్గించి మనలో ఉన్న ప్రగాఢ శక్తిని మరియు నిద్రాణమై అణగి ఉన్న వ్యక్తిగత ప్రావీణ్యతలను వెలికి తెచ్చి వాటికి స్వేచ్ఛ నిస్తుంది. అది దైహిక తమో గుణాన్ని కుదిపి, మన అచేతనలోని భయాన్ని తరిమి కొడుతుంది, మనకి ప్రతికూలమైన అడ్డంకులను తొలగిస్తుంది, పునాదిని పటిష్ఠం చేసి మనలను మన లక్ష్యం వైపు సాగేందుకు కావలసిన శక్తి నిస్తుంది.

ఈ స్వరం పరాత్పరుని నించి వస్తున్నది

నా స్వరం అందరి హృదయాలలో నిశ్చలమైన దృఢవిశ్వాసాన్ని మేల్కొల్పుతుంది. ఈ స్వరమే చైతన్యం. అది అచేతనలోని చైతన్యాన్ని జాగృతం చేస్తుంది. నా స్వరం ఆ పరాత్పరుని నుండి వస్తుంది. అతడు నా ద్వారా తనను తాను వ్యక్తపరచు కొంటాడు. ఆ ప్రభువు యొక్క సంకల్పాన్ని మాత్రమే వ్యక్తపరిచిన ఈ స్వరం, పరమ సత్యాన్ని తప్ప మరి దేనినీ ఉచ్చరించని ఆ స్వరం, దివ్యశక్తులను ప్రకటించుటకు అత్యద్భుత శక్తులతో ప్రభావితమై ఉంటుంది. అది దాని ప్రకంపనల ద్వారా మన ఆకాంక్షకు ప్రేరణ నిస్తుంది, మన నమ్మకానికి హామీ నిస్తుంది, అన్నింటికీ మించి చెడుసంకల్పాల మబ్బులను చెదరగొడుతుంది.

ఈ స్వరం — మృదుమధురం, స్పష్టం, శుద్ధం, తీక్షణం, చురుకుదనం

కలది. అది దివ్యసంకల్ప శక్తులను నిర్దేశించి ప్రసారం చేయుటకు సమృద్ధి చెంది నిశ్చల స్పష్టతను సమకూరుస్తుంది. అది బాధాతప్త హృదయాలకు ప్రేమతో ఉపశమనం కల్గించే ఉన్నతమైన మనశ్శాంతి, ఉజ్జీవింపజేసే శ్వాసలా ఉంటుంది. నా స్వరం ప్రసరింప చేసే ప్రకంపనం హృదయంలో దైవం కోసం ఆకాంక్షను మేల్కొల్పుతుంది. అది సృష్టించిన ధ్వని తరంగాలు, ప్రతిధ్వనిస్తూ, ఓ స్వరమాధురిగా అంతరంగంలోకి చొరబడి, పునరావృతమై సాగి శరీర కణాలను జాగృతం చేసి, చైతన్యాన్ని ఆ దివ్యసంపర్క పారవశ్య కాంతికి ఉన్మీలనం చేస్తుంది. ఈ స్వరం అనంతం నించి వచ్చి తిరిగి అనంతంలోనే లయిస్తుంది. ఈ విశ్వంలోని ప్రతి మూలతత్వానికి తనదైన ఒక స్వరం ఉందన్న సంగతి నీకు తెలుసా. కొందరు దానిని వినగలరు, కొందరికి అది వినబడదు. అయినప్పటికీ ప్రతి మూలతత్వం తన స్వీయ ఆకాంక్షను వ్యక్తపరుస్తుంది. ఆ భూమికలకు తెరుచుకుని ఉన్నవారు దానిని వినగలరు.

మధురమైన స్వాంతన నిచ్చే స్వరం

నీకు సుపరిచితమైన ఈ స్వరం, ఒకేసారి స్పష్టంగాను, నిరాడంబరంగా నున్నప్పటికి, అనన్య సామాన్యమైన నమ్మికను కలిగించేది — అతీతం వైపు పయనించాలన్న సంకల్పానికి కావలసిన హామీ నిస్తుంది. పిరికివాళ్ళ హృదయాలలో నా స్వరం ఎదురులేని ధైర్యాన్నిస్తుంది. గాఢ ఆకాంక్షాపరులలో అది సత్సంకల్పాన్ని, దయను పెంపొందించే భావనలను జాగృతం చేస్తుంది. పరితపించే ఆత్మల్లో ఆ స్వరం ఆకాంక్షా జ్వాలను లేదా పవిత్రీకరించే జ్వాలను రగిలిస్తుంది. ఈ స్వరంలో ఆజ్ఞాపించే అధికారం ఉంది. అదే సమయంలో అది మధురము, స్వాంతనాపూరితము.

అది ఓ ప్రగాఢ ఆకాంక్షను మేలుకొలుపుతుంది

నా స్వరం మీలో ఓ ప్రగాఢ ఆకాంక్షను ఉత్తేజపరిచే వాతావరణం చేత ఆవరింపబడి ఉంటుంది. అది లక్ష్యాన్ని చేరేదాకా శ్రమించే సంకల్పాన్ని, భక్తి భావాన్ని, దివ్య ప్రేమభావాన్ని బలపరుస్తుంది. అది హృదయాల లోకి చొచ్చుకునిపోయి కేంద్రసత్తాను జాగృతం చేసి చైత్యపురుష జ్వాలను కప్పివేసిన తెరను తొలగించి, చైతన్యాన్ని మన అస్తిత్వ ప్రభువు వైపుగా నడిపిస్తుంది. నా స్వరం అసాధారణమైన శక్తి కలది, అది ఒక సామరస్యమైన, ప్రశాంతమైన, కాంతివంతమైన, సమృద్ధమైన స్థితిని

విస్తృతపరచి, దానిని ఆనందపారవశ్యంలో దైవాన్ని తెలుసుకోవాలంటూ హర్షపులకితమైన ప్రతి జీవకణంలోనూ ప్రతిధ్వనిస్తూ, ప్రకాశిస్తుంది.

ఆ స్వరం అతీంద్రియజ్ఞాన ప్రపంచాల వాతావరణంలో ప్రతిధ్వనించి తరంగాలుగా పయనిస్తూ ఒక సమృద్ధిని సమకూరుస్తుంది.

(శ్రీమాతతో సంభాషణలు, మోనా సర్కార్ జ్ఞాపకాల్లోంచి పేజిలు 28-30)

శ్రీమాత స్వరం వినడం

ప్రశ్న: 'బేసిస్ ఆఫ్ యోగా' లో 'నిరంతరం మీ తోను, మీలో ఉండే శ్రీమాతతో మీరు సంభాషిస్తారు' అని చదువుతాం దయచేసి శ్రీమాతతో సంభాషించడం ఎలాగో వివరిస్తారా?

సమా: ఎవరైనా స్వరాన్ని లేదా ఆలోచనని అంతర్గతంగా మాట్లాడటం విని అంతర్గతంగానే సమాధాన మిస్తారు. అయితే ఈ విధానం సాధకునికి ఎల్లవేళలా క్షేమకరం కాదు – అతనికి తన అహంలోను, కోరికలోను, దర్పంలోను, ఆశలోను నిజాయితీ లోపించినపుడు. కారణం, అలాంటప్పుడు అతను తానే ఓ స్వరాన్ని లేదా ఆలోచనను నిర్మించుకొని దానిని శ్రీమాతకు ఆపాదించవచ్చు. అది అతడిని ఆనందపరచడానికి అతడు మెచ్చే విషయాలు చెప్పి అతడిని పెడదారి పట్టించవచ్చు లేదా అతడు మరో స్వరాన్ని శ్రీమాత స్వరమని పొరపడవచ్చు.

CWSA 35:133-34

ప్రశ్న: కేవలం అంతరంగంలోని ఆ స్వరంపై ఆధారపడి, ఆ విధంగా శ్రీమాత మార్గదర్శనం పొందవచ్చా?

సమా: అది శ్రీమాత స్వరం అయితే; కాని అది శ్రీమాత స్వరమేనని నీకు కచ్చితంగా తెలియాలి.

CWSA 32:291

ప్రశ్న: అంతరంగంలో శ్రీమాత స్వరం విని, అది ఆమెదేనని గుర్తించడం సులభం అనే విషయం వాస్తవం కాదా?

సమా: కాదు, శ్రీమాత స్వరం అంతరంగంలో విని గుర్తుపట్టడం సులభం కాదు.

SABCL 25:100-01

ప్రశ్న: అంతరంగంలో శ్రీమాత స్వరం వినడానికి ఒకరు సిద్ధపడి ఉన్నారని ఎప్పుడు చెప్పవచ్చు?

సమా: అతనికి సమత, విచక్షణ, తగినంత యోగానుభవం ఉన్నప్పుడే — లేనప్పుడు ఏ స్వరాన్నైనా శ్రీమాత స్వరంగా పొరపడవచ్చు.

SABCL 25:101

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

అమ్మ ఆలోకనము

పరాత్పరుని వీక్షణము

నేను ఏకాగ్రతతో తీక్షణంగా చూచినపుడు ఆ చూచేది నేను కానే కాదు, నా కళ్ళతో చూసేది ఆ పరాత్పరుడే. ఆలా చూచినప్పుడు నీకు ఏ బాహ్య ఆకారం కానీ, ఏదైనా పదార్థయుతమైనది గాని కనిపించవు, వస్తుగతమైన ఆత్మ మాత్రమే నాకు కనిపిస్తుంది. నా కళ్ళ ముందు నుంచి సమస్తమూ అదృశ్యమైపోయి, వస్తుగత మైన ఆత్మ మాత్రమే ఉంటుంది. నేను భాషించేది దాని తోనే కాబట్టి అన్ని విషయాలను ఓ క్షణంలో నాకు తెలియచేస్తుంది. అది ఎంతో స్ఫుటంగా, క్లుప్తంగా, తేటతెల్లంగా, నిక్కచ్చిగా, స్వతస్సిద్ధంగా, వాస్తవమైనదిగా ఉంటుంది. ఆ పరమాత్మ దృష్టితో నా ముందు నుంచి అనేక విషయాలు దొర్లడం నేను చూస్తాను. వాటికీ నేను మామూలుగా చూచేవాటికీ పోలికుండదు. కాని అది వాస్తవమైన దివ్యసంకల్పంతో ముడిపడినది. ఆ దృష్టి కొన్ని సంఘటనలను నిలిపివేయగలదు, దుర్నిరీక్ష శక్తితో విధికృతాన్ని మార్చగలదు, ప్రతికూల శక్తులను నాశనము చేయగలదు, నూతన సృష్టికి అవసరమైనవాటిని సృష్టించగలదు; భగవంతునికి సహకరించడానికై మార్పుకు లోనుగానవసరమైనవాటి నన్నిటినీ భద్రపరచగలదు.

ఈ శ్రీమాత చూపు దైవ వీక్షణం. పరస్పరాధారితమై సృష్టిలోని దివ్యానందాన్ని, దివ్యసౌందర్యాన్ని ఏ మాత్రం కలుషితం కాకుండా ప్రతిబింబించే దివ్య చైతన్యంతో విలీనమై పోతుంది. ఈ చూపు నుండి ఉనికిలోని ఆనందం, పరమ సత్య అభివ్యక్తశక్తి,

దివ్యకరుణ, సంపూర్ణ సంయోగ ప్రేమ, అవ్యాజమైన దైవ కారుణ్యము, దానితో బాటే భగవంతుని ఆగ్రహం కూడా ప్రసరితమవుతాయి.

దివ్యప్రేమ స్వతస్సిద్ధంగా ఎడతెగని ప్రవాహంగా పొంగి పొర్లుతుంది.

ఇది దివ్య చైతన్యపు కటాక్ష వీక్షణము. ఇక్కడ నుంచి మానవులు జంతుజాలమనే తేడా లేకుండా వారిపై అనంతమైన కారుణ్యంతో ప్రపంచాన్ని రక్షించడం కోసం ప్రేమ ఎడతెగని ప్రవాహంలా పొంగిపొర్లుతుంది. తనను తాను మరచి ఆనందతరంగాలలో తేలుతూ జనస్థానంలోని అనంతత్వ లక్షణాలను వెదజల్లుతుంది. రెండు ఆశ్చర్యకర అద్భుత ప్రపంచాల హద్దుల్లో అజ్ఞాత అగోచరమైన లోకాల మధ్య వెలువడిన ఈ కటాక్ష వీక్షణము వాటి అంతర గుహల్లో ప్రకాశిస్తున్న సూర్యుల తీక్షణ కాంతిలో వసిస్తుంది. దాని దృష్టి ప్రపంచాల సామాన్య విషయాలను అధిగమించి, ఆ లోకాలను నిర్మించిన శక్తులతో సన్నిహిత సంభాషణలు నెరపి, అక్కడి లోతులలోకి ప్రవేశించి, నిగూఢంగా వేయబడి వున్న ముద్రలను బద్దలుచేసి, ఆకాంక్ష రహస్యంగా పుట్టిన చోటు చేరుతుంది.

అగణితానందం, ప్రేమ అనంతవాహినిగా ముప్పిరిగొని ప్రకాశవంతం చేసిన దర్పణాల వంటివి ఈ కళ్లు ఎక్కడ పరమ సత్య దివ్యసీమల ఆనంద సామరస్యాలలో ఆత్మ తేలియాడుతూ ఉంటుందో ఆ ఉన్నత శిఖరాల పైకి ఈ వీక్షణం ఆరోహిస్తుంది. మహదానందానుభూతి తనకు తానుగా కళ్ళలో వ్యక్తమవుతుంది. భగవత్కారుణతో నిండిన ఈ వీక్షణం ప్రతికూల శక్తులకు ఆలవాలమైన ఈ కఠిన ప్రకృతిలోని మానవుల, జంతుజాలముల కష్టాలను, దుఃఖాలను తనలోకి తీసుకుంటుంది. ఆ విధంగా కష్టాలను తీసేసి వారికి ఆహ్లాదమూ, ప్రేమపూరితము అయిన ఆవాసాన్ని కల్పిస్తుంది, అలా కాని ఈ ప్రపంచం నిజానికి ఒక నరకమే.

(శ్రీమాతతో మోనా సర్కారు సంభాషణలు అనే గ్రంథం నుండి పుట. 88-90)

ఒక దర్శనము

శ్రీమాత ఇలా అంటారు: “ఇటు నా వైపు చూడు, నేను వచ్చేశాను. సరికొత్త దేహం ధరించి వచ్చాను, — దివ్యంగా, రూపాంతరీకరింపబడి, వైభవోపేతంగా.

అయినప్పటికీ నేను ఆ వెనుకటి మాతనే, ఇంకా మానిసినే. ఏ మాత్రం చింతించకు. స్వయంగా నీ గురించి గాని, నీ ప్రగతిని గురించి గాని, నీ సిద్ధిని గురంచి గాని, ఇతరుల గురించి గానీ ఆలోచించకు. నేనున్నాను గదా! నా వైపు చూడు, పరికి ంచి చూడు, నా లోనికి పూర్తిగా చొరబడు, నా అస్తిత్వంలో కలిసిపో, నీ ప్రేమతో బాటు నా ప్రేమలోకి జారిపో. నీ సమస్యలన్నీ తీరిపోవడం గమనిస్తావు, అన్నీ జరుగుతాయి. మిగతాదంతా మరిచిపో, ఈ ప్రపంచాన్ని మరిచిపో, నన్ను మాత్రమే గుర్తుంచుకో. నాతో నా ప్రేమతో చేరి పో"

(Nolinikanta Gupta Birth centenary Vol. 6, p. 259)

నళినీ కాంత గుప్త

ఏకాగ్రతతో నా కళ్ళలోకి గాఢంగా చూడు

బాబూ, నీ దృష్టిని కేంద్రీకరించి నా కళ్ళలోకి లోతుగా చూడగలిగితే నీవు తెలుసుకోవాలనుకున్నవన్నీ నీకు తెలుస్తాయి. అర్థం చేసుకోవాల్సినవన్నీ అర్థమౌతాయి, సిద్ధింపజేసుకోవాలనుకున్నవన్నీ సిద్ధిస్తాయి — తీక్షణంగా ఏకాగ్రత వహించినంత మాత్రాన, నీ నేత్రాల ద్వారా వ్యక్తపడే నీ సంకల్పశక్తి వలన నీవు ఆకాంక్షించినదంతా, నీకు అవసరమైనదంతా నీకు లభ్యమౌతుది. ఈ ప్రపంచాన్నంతా నా కళ్ళలో చూడగలవు. జగత్తంతా నా కళ్ళలోనే విశదమవుతుంది. ఈ ప్రకృతిలో నుండే అందాలే కాక స్వర్గ సౌందర్యాలు కూడా నా కళ్ళలో దర్శనమిస్తాయి. ప్రపంచంలో నీవు చూడాలనుకునే దర్శనీయ కమనీయతల కోసం పలుచోట్లకు వెళ్ళనక్కర లేదు. అన్నీ నాలో ఉన్నాయి, అవన్నీ తమకు తాముగా నా ద్వారా అభివ్యక్తమవుతాయి. నన్ను ఇక్కడ చూసే ప్రయత్నం చేయి. (శ్రీమాత తన హృదయం వైపు నిర్దేశిస్తారు.) అన్నింటినీ, అన్నింటినీ నా కళ్ళ ద్వారా చూడగలవు.

నేను కారణభూతురాలిని, మహాసృష్టి కర్త్రిని

కుమారా, పట్టుపడని మహా అగ్రాహ్యామైనది నేనే, అయినప్పటికీ పట్టుబడటానికి సమ్మతిస్తాను. ఎరుకపడని దాన్నే అయినా నన్ను తెలిసినట్లు జనం నటిస్తారు. నేను ఆద్యంతాలు లేనిదాన్నైనా ఒక భౌతిక దేహంతో దేశ కాలాలకు పరిమితమగుటకు

నిర్భందించుకున్నాను. నేను శాశ్వతత్వాన్నే అయినా పరిణామగతికి కట్టుబడి ఉన్నాను. భూపరిణామాలన్నిటినీ అనుభవించటానికై భూమిపై వివిధ రీతులలో పుట్టటానికి ఒప్పుకున్న ఆ ఏకత్వం దిశగా అధిరోహించటికై నాకు అమృతత్వ మున్నప్పటికీ నశించిపోయే అనేక జీవాలుగా ప్రభవిస్తున్నాను. అన్నీ అదృశ్యమైపోయే శూన్యతనే నేను, నా ఉనికే లేదను అచేతనత్వాన్ని కూడా నేనే. అయినప్పటికీ ఆ అజ్ఞాన పదార్థంలోని ప్రతి అణువూ నా చైతన్యంతో తొణికిసలాడుతుంది. నేను మహా మాయను — కాని దానికి విరుద్ధంగా ఈ ప్రపంచ, విశ్వాంతరాళ పరిణామంలో దైవం అభివ్యక్తమైన తీరును గురించిన అసంగత విషయాలను బహిరంగపరచుట ప్రారంభించాను. అతిమానసము నిరవధికంగా భూమి పైకి దిగి రావటమనే వాస్తవంతో సామాన్య మానవుని బాధిస్తున్న ద్వంద్వాలు, వైరుధ్యాలు ఇంకా అనేక ఇతర విష యాలు క్రమక్రమంగా పరిష్కారమవడాన్ని దూరదృష్టితో మేము దర్శించ గలుగు తున్నాము.

బాబూ, నేనే కారణభూతురాలిని, నా నుండే సర్వం వెలువడే మహాసృష్టికర్త్రిని. నీవు భావించగలిగేదంతా కూడా నేను సృష్టించినదే, నాచే కల్పించబడినదే. నా కోసమే అది ఉంటుంది. నాలో లేనిదంటూ ఏమీ లేదు. నేనేమిటో అర్థం చేసుకోవాలంటే వందల కొద్దీ జన్మలెత్తాల్సి ఉంటుందని అర్థం చేసుకో. ఐనప్పటికీ నన్ను ప్రేమించే నా భక్తులకు నేనేమిటో తెలియ చెపుతాను. అప్పటికి కూడా నేను పట్టుబడకుండానే ఉండిపోతాను.

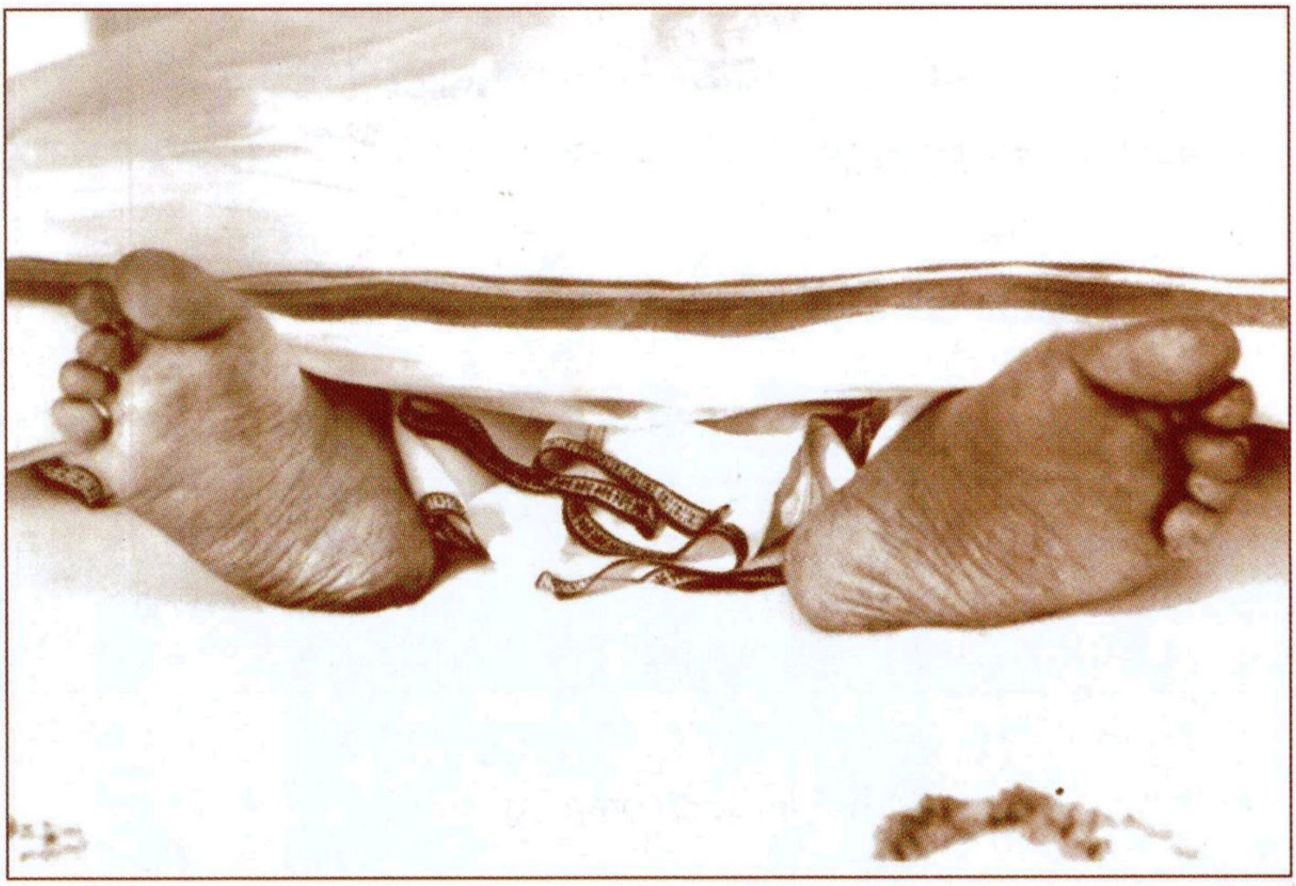
(శ్రీమాత సంభాషణలు, మోనా సర్కార్ జ్ఞాపకాల నుంచి, మే 92-93)

అనువాదం: అమరవాది ప్రభావతి, అమరవాది వేంకటరామ శాస్త్రి

మనస్సు కావలగా నుండే మహా మర్మాన్ని నేను.
సూర్యుల కఠినతర ప్రయాస గమ్యాన్ని నేను.
నా తేజము, నా మాధుర్యములే జీవకారకాలు.

శ్రీఅరవిందులు (సావిత్రి, పేజీ 335)

అనువాదము: అమరవాది ప్రభావతి, అమరవాది వేంకటరామ శాస్త్రి

Sri Aurobindo's Feet